

4. GYERTYAGYÚJTÁS

Advent 4. vasárnapja Mária igenjére irányítja a figyelmünket. Már közel az Üdvözítő születése.

Ferenczi Richárd - plébános

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

115. ÉVES ÜNNEP

A 2013. december 7-én (szombat) megtartott Hit Éve záró előadást követően (bővebb írás: Pályázat – Közösségépítés) december 8-án ünnepi örömmel gyűltek össze a hívek a gávai Munkás Szent József templomba. Egy levéltári kutatás során került elő egy távirat, melynek tanúsága szerint 115 éve annak, hogy a templomot felépítették és felszentelték. Ebben a Szentmisében a gávai Egyházközség hívei ezért adtak hálát és közösen kérték a Mindenható Istent, hogy továbbra is kegyelmeivel segítse és áldja meg.

Az ünnepi Szentmise az adventi koszorú második

gyertyájának meggyújtásával vette kezdetét, melyben a hittanos fiatalok működtek közre.

Ferenczi Richárd Plébános Atya köszöntötte Papp Tamás papnövendéket, aki az egri Érseki Papnevelő Intézetből látogatott el Egyházközségeinkbe, és ezen az ünnepi alkalmon Gáván is szentbeszédével erősítette a jelenlévőket az adventi készülődésükben.

Köszönjük szolgálatát és imádkozunk érte, hogy megkezdett útján segítse a jó Isten!

A Szentmise végén, az erre az alkalomra készült kis emléklap kiosztására került sor.

Azonban az egyházközség gyermekei és fiataljai számára még nem ért véget a templomi ünnep. Ezen a napon látogatott el hozzánk a Mikulás, akit versekkel köszöntöttek. A jelenlévők ígéretet tettek, hogy továbbra is jó gyermekek lesznek, rendszeresen járnak templomba és hittanórára, valamint szófogadóan viselkednek szüleikkel, előjáróikkal szemben.

A Mikulás ezért cserébe, minden gyermek és fiatal számára ajándécsomagot nyújtott át.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

ADVENT III. VASÁRNAPI GYERTYAGYÚJTÁS

Advent 3. vasárnapja az örömmre hív meg bennünket. Annak az örömmel a megélésére, hogy az Úr egészen közel van! "Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra mondom: örüljete! Ismerje meg mindenki a ti szelídségeket! Az Úr közel van!" (Fil 4, 4-5)

Ferenczi Richárd - plébános

A Vencsellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban végzett gyertyagyújtás fotói megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

A hittanos gyermekek rövid elmélkedése közepette gyújtottuk meg az adventi koszorú első gyertyáját. Elindultunk adventi zarándoklatunkon, hogy megérkezhessünk majd örömmel és lelkünkben megerősödve a gyermek Jézus Jászolához.

Ferenczi Richárd - plébános

Az első gyertya fénye jelenti azt a szerény reménysugarat, amely több évszázadon át az ószövetség sötétségében pislákol. "Ujjongj, örvendj Sion leánya, Jeruzsálem és népem, mert íme én majd eljövök, és benned lakom, mondja az Úr" (Zak 2,10). Magunkon tapasztaljuk, hogy milyen rokkant az ember Isten nélkül. Sokan még ma is minden örömeiket csak a földön

keresik. Ebben a sikertelen próbálkozásban, kilátástalanságban úgy világít Isten ígéretének reménysugara, mint ez a kis gyertya világít a sötétségben.

Egyetlen vigaszunk, eligazítónk az elhagyatottságunkban: Krisztus! Köszönjük Jézus, hogy eljöttél, Te vagy a mi reményünk és hitünk világa. Isten a Fiát, Krisztus a szívét adta az embereknek ajándékba. Mit adunk mi embertársainknak és Neked, Istenünk? Add, Urunk, hogy tudjunk nagylelkűek lenni, amint Te is nagylelkű vagy velünk szemben!

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a KÉPGALÉRIÁBAN!

ENGESZTELŐ SZENTMISE

November 27-én, szerda délelőtt a vencesellői templomban azon emberek szándékára mutattunk be szentmisét, akik az év folyamán egészségügyi okokból, vagy más lehetetlenség miatt nem tudnak eljönni a szentmisére. Most a házigondozók segítségével és jóvoltából lehetőségük adódott, hogy jelen legyenek. Sokan éltek a lehetőséggel, és mondtak szentmisét hozzátartozóikért. Az oltár előtt egy kis asztalon minden szentmise mondató szándékára égett egy-egy mécses. Összesen 65 mécses gyújtottunk meg....

Ferenczi Richárd - plébános

Az eseményen készült fényképek a KÉPGALÉRIÁBAN megtekinthetők.

50. HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

November 24-én Krisztus király vasárnapján, a vencesellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban szentmise keretében ünnepelte házasságkötésük 50. évfordulóját a Vagner házaspár. Velük együtt adott hálát az egyházközség a mindenható Istennek az eddigi szép és hűséges évekért, a gyermekekért és az unokákért. További életüket is kísérje az Úr szeretete és áldása! Ugyanebben a szentmisében áldottuk meg "Szent Erzsébet kenyerét", amelyből a szentmise után minden jelenlévő részesült. Egyben a Hit Évét is lezártuk ezzel a szentmisével, megköszönve Istennek a kegyelmeket, amelyekben részünk lehetett az év folyamán.

Ferenczi Richárd - plébános

Az eseményen készült fényképek a KÉPGALÉRIÁBAN megtekinthetők.

HÁLAADÓ SZENTMISE ÉS KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

November 17-én vasárnap, hálaadó szentmise keretében mondott köszönetet a vencesellői egyházközség Gergely Miklósnak és kedves feleségének, hogy ez év tavasza és nyara folyamán a Nagyboldogasszony Plébániatemplom kegytárgyait és kegyszereit szebbé tették, s így ezek a tárgyak fényesebben szolgálhatják Isten dicsőségét. Az Úr áldja meg őket jószágukért!

Az ünnepen készült fényképek a KÉPGALÉRIÁBAN megtekinthetők.

BETEGEK MISÉJE A VENCESELLŐI PLÉBÁNIA-TEMPLOMBAN

Október 25-én pénteken 16 órától kezdődött az ünnepi szentmise, amelyben a betegek kenetének ünnepélyes kiszolgáltatása történt a vencesellői római katolikus templomban. Több, mint 70 idős és beteg testvérünk részesült e szentségben, mely felvételekor együtt kértük a Szentlélek megerősítő kegyelmét a fájdalom, betegség keresztjének elviseléséhez, vagy ha nem ellenkezik Isten akaratával, akkor a betegségből való szabadulás ajándékához.

Ferenczi Richárd - plébániai kormányzó

Gondolatok a betegek szentségéről

Szent Jakab apostol levelében olvashatjuk: "Beteg valaki közületek? Hivassa el az egyház presbitereit, azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg őt olajjal az Úr nevében! A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, és az Úr megkönnyebbíti őt, ha pedig bűnökben van,

bocsánatot nyer.” Jak. 5, 14-16. Szent Jakab világosan ír a betegről, akiért imádkoznak, bocsánatot nyernek bűnei és meggyógyulhat.

A II. Vatikáni Zsinat – nagyon helyesen – visszaállította ennek a szentségnek igazi jelentőségét: erősítse meg e szentség a beteget, vagy az idős embert a betegség, a szenvedés elfogadásában, Isten e szentség által adjon neki a kereszthordozáshoz türelmet és kegyelmet.

A Betegek Kenetének hatásai:

A Szentlélek különleges ajándéka. A szentség első kegyelme a megerősítés kegyelme, a lélek békéje és ereje azoknak a nehézségeknek legyőzésére, melyek a súlyos betegséggel vagy az öregséggel járnak együtt. E kegyelem a Szentlélek ajándéka, mely megújítja az Istenbe vetett hitet és bizalmat, és az erőt a Gonosz kísértéseivel, nevezetesen a kétségbeesés és a halálfélelem kísértésével szemben. Az Úrnak e segítsége a Szentlélek erejében akarja elvezetni a beteget a lélek gyógyulásához, de a test gyógyulásához is, ha ez Isten akarata. És "ha bűnöket követett el, bocsánatot nyer" (Jak 5,15).

Egyesülés Krisztus szenvedésével. E szentség kegyelme által a beteg megkapja az erőt és az ajándékot, hogy még bensőségesebben egyesüljön az Úr szenvedésével. Bizonyos értelemben fölszentelődik arra, hogy az Üdvözítő megváltó szenvedéséhez hasonló gyümölcsöt hozzon. A szenvedés, az eredeti bűn következménye új értelmet nyer: részesedés lesz Jézus üdvözítő művében.

Egyházi kegyelem. A hívők, akik e szentséget fölveszik, "szabadon egyesülve Krisztus szenvedésével és halálával, Isten népének lelki javához" járulnak hozzá. Az Egyház a betegek kenetének kiszolgáltatásakor a szentek közösségében jár közben a betegekért. A beteg viszont a szentség kegyelme által hozzájárul az Egyház gyógyulásához és minden ember javához, akikért az Egyház szenved és Krisztus által följárulja magát Istennek, az Atyának.

A szertartáson készült fotók megtekinthetők a KÉPGALÉRIÁBAN!

ŐSZI MUNKÁK A GÁVAI TEMPLOMKERTBEN

2013. október 12-én, több őszi munkára került sor a gávai templomkertben. Mint ismeretes, 2011. szeptember 17-én, ünnepi templomszentelési Szentmisével zárult a Gávai Egyházközség templom felújítási munkálata. Az azóta eltelt időben, sajnos több probléma jelentkezett az épületen. A torony színezését 2011 novemberében végezték, mely alkalommal feltehetően a színezést fagyás érthette. A 2013 márciusában tomboló áldatlan idő az előbb említett folyamatot tovább rongthatta, minek hatására a templomtorony északi oldalán a színezés több

helyen fellazult, majd lehullott. További festési hibák is jelentkeztek a tető alatti párkányon. Mindezek kijavítása tehát időszerűvé vált. 2011-ben a munkálatokat végző cég garanciában vállalta a hibák kijavítását. Több elgondolás született, hogy a nehezen hozzáférhető helyet, hogyan tudják majd a munkások biztonságosan megközelíteni. Végül egy daru jelentette a megoldást, melynek köszönhetően nem kellett megbontani a tetőt és állványzatot építeni. A darukezelő, emelőkosárban emelte a munkásokat a problémás helyekre, így "rugalmasan" lehetett a hibákat javítani.

Mindeközben az egyházközség férfi tagjai további munkákat végeztek, elsősorban a kápolnában. Az éppen aktuális pályázat keretében (lásd: PÁLYÁZAT - Közösségépítés) egy cserépkályha kerül beépítésre az épületbe. A használni kívánt kémény tisztítását és egy külső „kormoló” ajtó beépítését végezték el.

A templomkert még szebbé tételéhez járul hozzá kb. 30 tő rózsabokor, melyek elültetése is e nap feladata volt, valamint az elkészült filagória északi oldalán tuják telepítése is.

Bízunk benne, hogy az elvégzett javítási munkák tartósak lesznek és a növények is szemet gyönyörködtető látványt nyújtanak majd.

A nap folyamán készült képek megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

SZENTÍRÁSVASÁRNAP

A Katolikus Egyházban szeptember utolsó vasárnapja sajátos ünnep, a Szentírás vasárnapja. Ezen a napon a hívek közössége fokozott figyelemmel és tisztelettel fordul a Biblia felé, ünnepli azt a tényt, hogy a zsidóság nagyjai írásba foglalták történelmüket és prófétáik jövendöléseit, az apostolok és evangélisták pedig Jézus történetét, tanítását, az ősegyház ige hirdetését.

Ez az ünnep új keletű a Katolikus Egyházban. A II. Vatikáni Zsinat alkalmával történt először, hogy a világ püspökei a Szent Péter-bazilikában a főhelyre tették, és a tanácskozások középpontjába állították a Bibliát. Ezen a zsinaton a főpapok testülete messzemenően új szellemű határozatot fogadott el a Bibliáról (Dei Verbum), amely többek között arra szólítja fel a katolikusokat, hogy rendszeresen olvassák a Szentírást.

A Vatikáni Zsinat rendelkezései nyomán született meg az új ünnep, a szentírásvasárnap, amelynek megtartását a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az elsők között rendelte el. Kezdetben nagyböjt egyik vasárnapján ünnepelték, később azonban áthelyezték szeptember utolsó vasárnapjára, tekintettel arra, hogy szeptember 30-án ünnepli az Egyház a nagy bibliafordító, Szent Jeromos ünnepét.

Ezen a napon a katolikus közösségek a templomokban kiemelt helyre teszik a Szentírást, és hálát adnak Istennek azért, hogy a Bibliát a kezükbe kapták, mert ebből megismerhetik a Teremtő elképzeléseit és akaratát, a helyes erkölcsi értékeket és alapelveket, eligazítást és erőt meríthetnek belőle életük egész folyamán, és bizonyosságot arról, hogy az ember boldog öröklétre kapott meghívást.

Így emlékeztek e napon, 2013. szeptember 13-án a Vencsellői Plébániatemplomban és a filiális templomokban is. A Szentmise kezdetén Ferenczi Richárd Plébános Atya elmondta a nap jelentőségét, majd az evangélium után került sor a Szentírás „köszöntésére”, általános iskolás gyermekek által elmondott versekben.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

PLÉBÁNOSI KÖSZÖNTŐ

Szeretettel köszöntöm a gávavencsellői lakosokat, mint az új római katolikus lelkipásztor. S mint újonnan érkezett, röviden szeretnék bemutatkozni: Ferenczi Richárdnak hívnak, Polgárról származom, egyszerű, vallásos családban nőttem fel, szüleim most is Polgáron élnek. Egy húgom van, aki olasz szakon végzett a debreceni egyetemen, s most Győrben él. Már kisgyermekkoromtól kezdve készültem a papi hivatásra. Szerettem hittanra járni, a vasárnapi szentmiséken jól éreztem magam az oltár mellett, mint ministráns. Akkor még csak az volt bennem, hogy azt szeretném csinálni, mint amit a „pap bácsi az oltárnál”.

Aztán az évek múlásával lett egyre tudatosabb és érettebb a döntésem. Hallottam végig Isten hívó szavát. S mindig voltak előttem olyan papi példák, akik erősítették bennem az elköteleződés vállalását. Az általános iskola elvégzése után Esztergomban, a Ferences

Gimnáziumban éltem meg a középiskolás éveimet, ott érettségiztem 2000-ben, a Szentévbén. Nagyon hálás vagyok a ferences atyák példás életéért és nevelő munkájukért. Örömmel tekintek nevelőimre. Az érettségi után jelentkeztem Bosák Nándor püspök atyánál, hogy szeretnék pap lenni. Fölvett a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye papnövendékei közé, és első kispapi évemet Vácott töltöttem, majd öt év következett az egi Papnevelő Intézetben. Folyamatosan formálódott, alakult a papságom. S mindaz, amire gyermekkoromtól kezdve vágytam és készültem, valóra vált: 2006. június 17-én áldozópappá szentelt püspök atya. Első szolgálati helyem Kisvárda volt egy esztendeig, majd hat évet töltöttem Debrecenben, a Szent Anna Székesegyházban Orosz Lőrinc plébános atya mellett -aki valóban atyaként állt mellettem- káplánként. Hálás vagyok a Gondviselésnek, hogy olyan plébánosaim voltak, akik mellett tanulhattam mind lelkieket, mind gyakorlati elemeket. Püspök atya 2013. augusztus elsejével Gávavencsellőre helyezett, mint plébániai kormányzó. Hozzám tartozik még Balsa és Tiszabercel is. Négy egyházközség lelkipásztoraként szeretnék valóban szolgálni az emberek között, jelen lenni az emberek életében. „Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját!” /Jel 2,10/ Ezt a szentírási mondatot választottam papi jelmondatomnak. A belülről rövid időn belül megújult plébánián szeretettel várom a jószándékú embereket, akár örömük, akár bánatuk van, s azt szeretnék megosztani. De én magam is szeretnék ellátogatni a családokhoz, a hittanosokhoz, egyedülállókhoz, rászorulókhöz. Az Anyaszentegyház törvényei szerint szeretném végezni papi feladataimat, s ehhez kérem a testvérek segítségét. Hiszem, hogy „Ha Istennek nem lenne rád szüksége ott, ahol vagy, nem rendelt volna oda.” Véletlenek nincsenek, biztos, hogy itt van terve velem a mindenható Istennek. Boldog vagyok, hogy Isten meghívott papjai sorába, minden érdem nélkül. Vidám és nyitott szívvel jöttem közéték, hogy szolgáljak.

Ferenczi Richárd - plébános

25 ÉVES JUBILEUM

A vencesellői Nagyboldogasszony plébániatemplomban szeptember 8-án vasárnap, a szentmise keretében adott hálát 25 év házasságban megélt örömeért és küzdelemért Angyal János és felesége Zsuzsa. Nemcsak gyermekeik és szüleik öröme volt ez a hálaadó ünnep, hanem az egész egyházközségé.

Tanúságtétel a hűségről, a megbecsülésről, a kölcsönös szeretetről. Örülünk, hogy megosztották velünk örömüket!

Ferenczi Richárd - plébános

Ezúton is szívből gratulálunk a jubiláló házaspárnak és kívánunk sok boldogságot és jó egészséget, a Mindenható Isten kegyelméből!

Az eseményről készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

VENI SANCTE SZENTMISÉK EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN

Szeptember 2. vasárnapján tartottuk a gávai és a vencesellői egyházközségben a tanévnyitó szentmisét. Kértük a Szentlélek segítségét, hogy a 2013/2014-es tanévben is sikerüljön növekedni bölcsességben és tudásban, a tanárok, hitoktatók, diákok munkája gyümölcsöt termő legyen. A szentmise végén megáldottuk a tankönyveket, füzeteket, tanszereket, hogy áldásos legyen a tanulás.

Imádság tanév kezdetén:

Ismét oltárod köré gyűltök, Uram, azok a gyermekek, akiket annyira szeretsz, s akiket földi életedben oly szívesen engedted magadhoz. Engedd kérünk, hogy ne csak közelítsünk Hozzád, hanem meg is találjunk, itt az oltárnál is, és az iskolában is. Abban a tudásanyagban, amelyet elsajátítva még alaposabban megismerünk Téged, mert műveidben láthatunk Téged. Adj nekünk ehhez erőt, tehetséget és szorgalmat, tanárainknak pedig elegendő szeretetet, igazságosságot és türelmet. Sokfelé lobbannak fel a világon, Uram, a szeretetlenség tüzei;

gyakran állnak szemben egymással idősebbek és fiatalok, mert éket ver közjük a meg nem értés és a szeretetlenség. Ajándékozod meg kérünk az idősebbeket a belátással, a fiatalabbakat pedig a türelemmel. És akkor ismét szeretetben találkoznak egymással azok a nemzedékek, amelyek most nem tudnak egymás nyelvén beszélni. Te tizenkét éves korodban csodálkozva kérdezted szüleidtől: „Nem tudtátok, hogy Atyám házában kell lennem?” Add meg, hogy a mai fiatalok számára is ilyen természetessé váljék az atyai házból való tartózkodás. Benépesülnek az iskolák, Uram, s napról napra hallgatjuk most ismét a napfényben fürdő terem csodálatos zengését, melynek hangjával nem versenghet semmiféle zenekar. Add meg, kérünk, hogy évről évre többen legyenek ezekben a termekben, és sok család vállalja a gyermekek felnevelésének áldozatát. Kérjük ehhez a Boldogságos Szűzanya, Bölcsesség Széke, Apostolok Királynéja különleges áldását is! Ámen.

(Dr. Teleki Béla SJ: Szavalókönyv I. Agapé, Újvidék, 1992., 13. o.)

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a KÉPGALÉRIÁBAN!

AZ ÚJ PLÉBÁNOS KÖSZÖNTÉSE A GÁVAI EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Egyházközségeinkben 2013. augusztus 4-én, vasárnap tartotta első Szentmiséjét a Vencsellői Plébánia új Plébánosa, Ferenczi Richárd Atya. Gáván a Szentmise ünnepi bevonulással vette kezdetét. A Plébánost és az asszisztenciát az egyházközség Képviselő- Testületének jelenlévő tagjai kísérték, a Bemegyek szent templomodba... kezdetű ének alatt.

A bevonulást követően Répási Csenge, Telepóczki Bálint és Kiska Fruzsina, Horváth Emerencia - A pap című versével- és egy csokor virággal köszöntötték Richárd Atyát, aki hálás

szívvel fogadta. Majd a további köszöntésben elhangzott, hogy Ferenc pápa, a nemrég megrendezésre kerülő rioi Ifjúsági Világtalálkozó záró szentmiséjének beszédében három szó köré vont gondolatait. Ez a három szó a MENJETEK, FÉLELEM NÉLKÜL, SZOLGÁLNI. Mennyire igaz mindez a ma élő emberre is, hiszen a hit által életünk minden napján útra kelünk, tesszük a dolgunkat, miközben példával hirdetnünk kell az örömhírt. Az élet viharában sok mindentől félhetünk, amely nehézség, gond az életünkben. De Krisztus is bátorította az apostolakt, így kegyelmeivel velünk is ezt teszi. A szolgálatban pedig a ránk bízottakra van gondunk, akiket az isteni gondviselés mellénk rendelt.

Öröm számunkra, hogy az Isten gondot visel reánk, hisz újra van papunk, akinek hivatása, küldetése, hogy örködjön lelkünk felett, nap mint nap menjen és félelem nélkül szolgáljon saját üdvösségünkért és az Isten dicsőségére.

Már a római Egyházmegyei Zarándoklaton Plébános Atya találkozott gávai fiatalokkal, akik akkor azt mondták, hogy szeretettel várják egyházközségünkbe. Most pedig a Szentmisén jelenlévő egyházközség hívei mondják, hogy szeretettel köszöntjük Egyházközségünkben.

E szavak után, Richárd Atya megköszönte a fogadtatást és kezdetét vette a Szentmise. Szentbeszédét Atya egy történettel kezdte, mely egy öreg bölcsről szólt, aki a városkapuban üldögélt. Arra jött egy idegen, aki megkérdezte tőle, hogy milyen emberek lakják a várost. A bölcs visszakérdezett, hogy ahonnan te jössz, ott milyenek lakják? Az idegen azt válaszolta, hogy irigy, lusta, rossz emberek lakják. A bölcs válaszolt: itt is ilyenek élnek.

Kis idő elteltével újabb vándor érkezett meg, aki ugyanazt a kérdést tette fel a bölcs öregnek, mint az előző. A bölcs újra visszakérdezett, amire a választ az volt, hogy nagyon jó és szerető emberek laknak ott, ahonnan ő jött. Az öreg azt válaszolta, hogy itt is jó, szerető és rendes

emberek laknak. A Szentbeszéd folytatásaként elmondta Atya, hogy ahonnan ő jött, ott az utóbbi rendes emberek élnek.

Majd kitért a személyes bemutatkozásra, amelyből megismerték a jelenlévők a papi pályájának kezdeteit is. Örömet fejezte ki, hogy az egyházmegyei zarándoklaton a fiatalok találkozni akartak, az akkor még leendő új papjukkal. Határozottan leszögezte, hogy a plébánia nyitva áll mindenki előtt, szeretettel vár és lát minden hozzáfordulót.

Nyitott szívvel és lélekkel érkezett meg a Plébániára, és mindenkitől kérte, hogy előlegezzenek neki bizalmat, melyet meg kíván szolgálni.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

HUNGARIO

XVI. Benedek pápa az idei évre Rio de Janeiróba hirdette meg az Ifjúsági Világtalálkozót. A nagy távolságra való tekintettel a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia úgy határozott, hogy a világtalálkozóval egy időben, ismét nemzeti ifjúsági találkozóra hívja a magyar fiatalokat.

A HungaRio nemzeti ifjúsági találkozót július 24. és 28. között tartották Pécsen. A találkozó minden nap video beszámolók segítségével követtük a Rióban lévő magyar csapat programjait. Az internetnek köszönhetően élőben is köszöntöttük egymást, a valóságban is összekapcsolva ezzel a két közösséget. A találkozó során számos színes program közül választhattunk. Július 24-én Udvardy György pécsi megyéspüspök atya nyitotta meg a találkozót ünnepi szentmisével a székesegyház előtti téren. Püspök atya a megnyitón azt kérte tőlünk, hogy mindig lelkes mosoly legyen az arcunkon, amely örömet és reményt sugároz. Július 25. és 27. között minden délelőtt püspök atyák tartottak katekéziseket a város sportszarnokában. A tanítások témái a Szentatya által meghirdetett tematikához illeszkedtek.

- Július 25. – Fesztiválok és katekézisek. A reggeli elfogyasztása után elkezdődött a Hungario katekézise, melyet ezen a napon Székely János püspök atya tartott. Az első nap témája: Szomjúság a reménységre, szomjúság Istenre. A katekézis után alkalom nyílt arra, hogy elmélyítsük, saját életünkre vonatkoztassuk a hallottakat. A délelőtti program püspöki szentmisével zárult, melyet Palánki Ferenc püspök atya mutatott be, majd ebéd következett. Ezt követően a Ladik Keresztény Könnyűzenei Fesztivál zenekarai és az Ifjúsági Fesztivál programjai közül választhattunk. A téren felállított „sátorvárosban” lelkesítő mozgalmak és közösségek életével, karizmájával ismerkedhettünk meg. Este ismét visszatértünk a Szent István térre, ahol együtt bekapcsolódtunk a Rio de Janeiró-i eseményekbe: virtuálisan részt vehettünk a Szentatya fogadásának riói ünnepén.
- Július 26. – A kiengesztelődés napja. A nap katekézisének témája: Krisztus tanítványának lenni, melyet Kocsis Fülöp görög katolikus püspök atya tartott. A katekézis, majd szentmise után, - melyet ezen a napon Bíró László püspök úr tartott - ismét a belváros és az Ifjúsági Fesztiválé volt a főszerep. Este bekapcsolódtunk a Pécsen immár másodszor megrendezett Ifjúsági Passióba. Erre a keresztútra épült a kiengesztelődési este és a nyitott templomok éjszakája.
- Július 27. - Fesztiválok és katekézisek. Ez a nap volt a püspöki katekézisek és az Ifjúsági Fesztivál zárónapja. Udvardy György püspök atya katekézisének témája: Misszionáriusnak lenni: „Menjete!” Ezen a napon a szentmisét dr. Márfi Gyula veszprémi érsek mutatott be. A Ladik és az Ifjúsági Fesztivál programjai után részt vettünk a Bolyki Brothers esti nagykoncertjén. Virrasztás, ünneplés, várakozás, dicsőítés jellemezték az estét.

- Július 28. - A zárónap. A reggeli elfogyasztása után óriási kincskereső városjáték vette kezdetét. A játék után a riói záró szentmise közvetítését követtük, ezt követően átvonultunk a Szent István térre, ahol figyelemmel hallgattuk a következő Ifjúsági Világtalálkozó helyszínét. Helye: Krakkó. Ideje: 2016. A HungaRio záró szentmiséjét Erdő Péter bíboros, prímás, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye érseke mutatta be a székesegyház előtti téren. Július 29-én a reggeli elfogyasztása után kellemesen elfáradva, de lelkiekben gazdagodva indultunk haza. Útközben megtekintettük a legősibb magyar Mária- kegyhelyet, Máriagyűdöt. "Menjetek és tegyetek tanítványommá minden népet!"

Hálás szívvel megköszönöm mindazoknak, akik támogattak, hogy részt vehettem ezen az Ifjúsági Találkozón.

Varga Dávid
a vencesellői egyházközség résztvevője

A VENCESELLŐI HITANOS GYEREKEK ELKÖSZÖNÉSE

2013. július 21-én, a vencesellői Nagyboldogasszony Plébániatemplomban az egyházközség képviselőtestülete, hívei, Gávavencsellő Önkormányzata- és a Német Nemzetiségi Önkormányzat képviselői után, a plébániai hittanos gyerekek is elköszöntek plébános atyától. Rövid kis műsorral, 1-1 szál fehér rózsával a kezünkben, hálás szívvel megköszöntük András atyának a velünk töltött éveket, és kívántunk számára jó egészséget, kitartó és boldogabb papi éveket.

„Áldás kísérje életed útját
hidd el szép az élet, és a világ
Ne add fel soha, nézd neked nyílik ezer virág.
Nyisd ki szíved újra, bízz és higgy!

Áldás kísérje életed útját
bármilyen történik életedben.
Holnap már új nap köszönt rád
új erőt adva neked jószágodért.

Áldott vagy és az maradsz e hatalmas világban,
nem vagy egyedül soha, vannak még jók, kik melléd állnak.
Visszakapod a jót, akkor amikor nem gondolod.
Hidd el így van, akármilyen is ez a mai világ, hidd el vannak még jó emberek!”

Isten áldja, András atya!

Varga Melinda
vencesellői katekéta

VÁLTOZÁSOK A VENCESELLŐI PLÉBÁNIÁN

Már 2013 júliusát írtuk, amikor Sári András Atya, egyházközségeinkben bejelentette, hogy Bosák Nándor Püspök Atya szándéka szerint, augusztus 1-től a nyírbogdányi Plébánián fogja tovább folytatni lekipásztori szolgálatát.

A Vencesellői Plébániának és Egyházközségeinek az új plébánosa pedig Ferenczi Richárd Atya. Richárd Atya Polgárról származik. Szemináriumba Egerbe járt, majd 2006-ban Nyíregyházán szentelte pappá, egyházmegyénk főpásztora. Kisvárdán, majd Debrecenben a

Szent Anna székesegyházban látott el kápláni szolgálatot. A Vencsellői Plébánia az első plébánosi helye.

András Atyának a 11 éves szolgálatát, 2013. július 21-én köszönték meg az egyházközségek hívei, valamint Gávavencsellő Önkormányzata- és a Német Nemzetiségi Önkormányzat képviselői.

A személyi változások mellett, változás még, hogy a tiszaberceli Római Katolikus Egyházközség lelkipásztori szolgálatát, újra a vencsellői Plébánia látja el. Az egyházközségek átadás- átvételére 2013. július 30-án került sor, ahol jelen volt Papp János Atya, kerületi esperes, nyíregyházi plébános is.

Sári András Atya búcsúztatásáról a gávai Egyházközségben készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN**.

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

2013. július 22-én került sor a Gávai Egyházközség plébánia épületében az Egyházmegyei Zarándoklat képes beszámolójára. A zarándokok hazatérését követően fogalmazódott meg az egyházközség hívei részéről az igény arra, hogy egy estét szenteljünk a zarándoklat élményeinek képes bemutatására.

Az összegyűlt mintegy 30 fő, érdeklődve fogadta a bemutatást. Kivetítőn keresztül újra végigjártuk azokat a bazilikákat, nevezetes helyeket, ahol a kint létünk alatt megfordultunk és imádkoztunk.

Jó volt a nagyon szép, és még elven emlékeket feleleveníteni és a résztvevőknek is látni, hogy mi mit láttunk.

A majd két órás előadás végén, mindenki jó szívvel elmondta, hogy nagyon szép helyeken jártunk, lelkiekben feltöltődhattunk és biztos sokáig szép emlék lesz valamennyink számára ez a zarándoklat.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

JUBILEUMI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

2013. júliusában ünnepelte a Debrecen-nyíregyházi Egyházmegye megalapításának 20. évfordulóját. 20 évvel ezelőtt adta ki Boldog II. János Pál, a Hungarorum Gens kezdetű határozatát, melyben Egyházmegyénket megalapította. E jubileum kapcsán, zarándoklatot szerveztek Rómába, melyen részt vett a gávai Egyházközség 6 fiatalja, valamint a vencsellői Egyházközségből 2 felnőtt.

A jubileumi zarándoklatra 2013. június 30. és július 6. között került sor. A fiatalok és felnőttek külön utaztak, külön

programokon vettek részt. Azonban Assisiben a Szent Ferenc bazilika kápolnájában és Rómában a Szent Péter bazilikában közös szentmisén vettek részt.

A fiatalok útjuk során megszálltak Padovában, ahol a Szent Jusztina és Szent Antal bazilikákat látogatták meg. Majd az ezt követő napon Assisiben Szent Ferenc sírjánál volt közös püspöki Szentmise. A nap végére érkeztek meg Rómába. Másnap korán reggel volt a Szent Péter bazilikában újabb közös jubileumi Szentmise. Itt a zarándokok együtt adtak hálát az elmúlt évek kegyelmeiért és kérték a Jóisten áldását egyházmegyénkre, egyházközségeinkre, a papságra és a hívekre. A folytatásban Róma nevezetes templomait

látogatták meg (többek között Santa Maria Maggiore, Lateráni Szent János bazilika, Falakon kívüli Szent Pél bazilika) illetve nevezetes épületet, helyeit. A zarándoklat a résztvevők számára kegyelmekben- és élményekben gazdagon záródott.

Az alábbiakban Nánási Mónika gondolatai olvasható az útról, élményekről. Ez írás többek között a Debrecen- Nyíregyházi Egyházmegye Ifjúsági Irodájának honlapján jelent meg.

"Mikor Plébános Atyánk kihirdette egy téli vasárnapi Szentmisén, hogy lehetőségünk van Rómába zarándokolni kortársainkkal éreztem, hogy egy életre szóló élmény részese lehetek. Ennek reményében vártam ezt az utat, visszaszámolva a napokat, először 150 körül, majd észrevétlenül, a 3, 2, 1-hez érkezve. Ekkorra letudva az egyetemen a vizsgákat, csak az előttem álló szép napokra koncentrálni.

Egy kis csapatként indultunk, mi 6-an, a Gávai Római Katolikus Egyházközségből, nem nagyon ismerve a többieket, akik szemmel láthatóan több hasonló eseményen vettek már részt közösen. Ez az út azonban megmutatta, hogy mennyire nyílt közösség is az egyházunk. Hamar megismerkedtünk a többiekkel, és most, így lassan 2 hét távlatából úgy tűnik, nem csak arra az egy hétre kovácsolódtunk össze. Pedig nem egyforma életet élünk, vannak köztünk dolgozók, egyetemisták, középiskolások, az Egyházmegyénk több területéről, mégis biztosak vagyunk abban, hogy látni szeretnénk még egymást, és szeretnénk közös programokat.

Ezek az élményeken kívül pedig még rengeteget gazdagodtunk lelkiemben, ami utunk fő célja volt. Ahogy Padova, Assisi és Róma utcáit, templomait jártuk végig valami különös érzés uralkodott rajtam, amit azóta is érzek, és remélem, hosszú távon része lesz az életemnek. Ahogy olyan szentek sírjainál imádkozhattunk, akik egész életüket arra áldozták, hogy Istennek a legjobban tetszőn éljenek embertársaikat segítve, sokszor a hideg futkosott a hátamon, azt érezve, hogy itt sokkal közelebb kerültem én is Istenhez. Felejthetetlen élmény volt a Szent Péter Bazilikában énekelni a Pápai Himnusz, és István Atya Szent Pál Bazilikában mondott szavait sem felejtjük el azt hiszem.

Nagyon köszönjük a fiatalos, de mégis lelkiemben igazán gazdagító vezetést András Atyának, István Atyának, és Józsinak! Köszönjük, hogy ennyi helyre eljuthattunk, és reméljük lesz még alkalmunk hasonló úton részt venni!"

Az zarándoklaton készült fotókból egy válogatás, megtekinthető a Képgalériában!

ÚRNAPJA A GÁVAI EGYHÁZKÖZSÉGBEN

2013. június 2-án, vasárnap ültük a Gávai Egyházközségben a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepét.

Az úrnappja (több más nyelven Corpus Christi) katolikus főünnep az eukarisztia tiszteletére. Magyarországon és több más országban (például Angliában és Walesben) a húsvéti időt lezáró pünkösd vasárnap után két héttel tartják. Jellemzően körmenet kapcsolódik hozzá.

Napja eredetileg a Szentháromság vasárnapja utáni csütörtök volt és sok helyen ma is akkor ünneplik. Ausztriában, Németország és Svájc bizonyos részeiben, Brazíliában, Dominikában, Horvátországban, Lengyelországban, Trinidad és Tobagóban és Portugáliában munkaszüneti nap.

Általános szokás a körmenet és a sok virágdísz: az úrnappja idejére már teljes virágdíszbe öltözteti a tavaszt vagy a kora nyarat a természet. Az úrnapi körmenettel Magyarországon és másutt is összeforrt a virágszőnyegek, a falusi virágsátrak, a virágokkal díszített oltárok képe.

Egyházközségünkben tartott szertartásról készült fotók megtekinthetők a

KÉPGALÉRIÁBAN!

ELSŐÁLDOZÁS A MUNKÁS SZENT JÓZSEF TEMPLOMBAN

2013. május 12-én, vasárnap került sor a Gávai Egyházközségben 4 gyermek első szentáldozására. Az egybegyűlt családtagok és hívek örömmel fogadták a templomba, ünnepélyesen bevonuló gyermekeket. Fehér ruhában, kezükben egy szál fehér virággal járultak az oltár elé a Szentmise kezdetén.

Ezt követően közös versmondással köszöntötték a szentségi Jézust, valamint a jelenlévőket. A Szentmisében szülők és közeli rokonok vállalták a lektori szolgálatot. Sári András Plébános Atya szentbeszédében - Urunk menybemenetelének ünnepén - hangsúlyozta a hitben való megmaradás fontosságát és lehetőségeit. Különös tekintettel fordult az elsőáldozók felé, akik nagy pillanatot élhetnek meg, amikor magukhoz veszik az Úr Jézust.

Az egyetemes könyörgésekben a gyermekek imádkoztak, majd az adományokat is ők vitték fel az oltárhoz. A Mi Atyánk imádságát Plébános Úrral kézen fogva mondták el, majd közös imádság által készítették fel a lelküket a legszentebb Oltáriszentség fogadására. A Szentmise végén András Atyának és Czomba Gézáné hitoktatónak virággal és ajándékkal köszönték meg a felkészítést és ezt a napot.

A záró áldást követően közös fotózásra, majd a paróchián agapéra került sor.

A Mindenható Isten segítse őket, hogy minél többször vágyjanak a szentségi Jézussal való méltó és illő lelki egyesülésre.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

TEMLOMBÚCSÚ GÁVÁN

2013. május 5-én ünnepelte a Gávai Római katolikus Egyházközség templomának búcsúünnepét. Az ünnepi Szentmisére nagy számban gyűltek össze a helyi- és más egyházközségből érkezett vendégek hálát adni. Az ünnepi bevonulást követően, egyházközségünk gyermekei és énekkara közösen köszöntötték "műsorukkal" égi Édesanyánkat, és minden édesanyát és nagymamát, anyák napja alkalmából.

A szép köszöntő után az ünnepi Szentmisét, Eiben Tamás nyíregyházi káplán atya mutatta be. Beszédében

elsőként is örömét fejezte ki, hogy osztozhat egyházközségünk örömeiben e szép ünnepen. Majd Szent Józsefet, a családapák védőszentjét és az "igazat" állította minden Krisztusban hívő ember elé, jó példaképnek. A Szentmise végén, Sári András plébános atya megköszönte Tamás Atya szolgálatát, további papi szolgálatára kérte a jó Isten áldását. Jelen volt még Iski István gáva görög katolikus esperes- paróchus Atya, akinek András Atya megköszönte a Szentmisében a gyóntatás szolgálatát. Valamint köszönetét fejezte ki Plébános Úr mindenkinek, aki munkával, felajánlással vagy anyagilag segítette a templombúcsú szép megrendezését.

E szavak után kezdetét vette az ünnepi körmenet, melynek végén a hívek szentségi áldásban részesültek.

A plébánia épületében köszöntésre gyűltek össze az egyházközségi Képviselő- testület tagjai, valamint az énekkar tagjai és a ministránsok.

Szent József légy egyházközségünk ura, kis családunk patrónusa.

Egyetértés, hű szeretet egyesítse szíveinket.

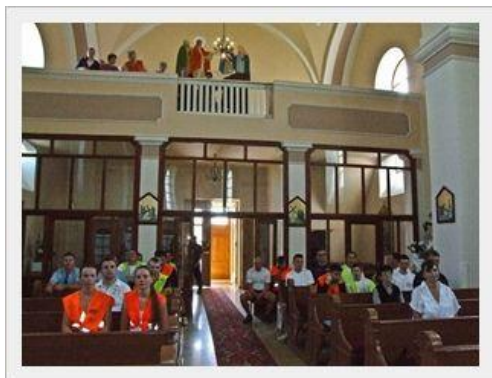
Az ég felé mutass utat, gyámolítsd az ellankadtat.

Küzdelmekben légy segélyünk, erényekben példaképünk.

Átadjuk templomunk kulcsait, oltalmazd és védj híveid.

Ajánlj minket Jézusodnak, szeplőtelen Szűz Arádnak, hogy közösségünk kised háza Názáretnek legyen mása. Amen.

KÁRPÁTALJAI VENDÉGEK A GÁVAI TEMPLOMBAN

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Természetbarát Szövetség koordinálásában és a Zöld Kerék Alapítvány szervezésében túravezető képzésre került sor április 26-28. között ukrán és magyar kerékpárosok részvételével. A három napos gyakorló túra Beregszászról indult, s többek között Kisvárdra érintésével az első nap végére a résztvevők elérték a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Károlyfalvát. Másnap a közel 30 fős csapat ezután Rakamazon és Tímáron átvonulva megérkezett Szabolcs községbe, ahol meglátogatták a Mudrány Kúriát, a földvárat,

valamint a református templomot.

Ezt követően Gávavencsellőre érkeztek, ahol a gávai Római Katolikus Egyházközség hívei várták a túrázókat. A templom jóleső hívőseibe bevonuló kerékpárosokat az egyházközség énekkara az "Uram jó nekünk itt lenni" kezdetű énekkel fogadta, majd a vendégek megismerték a templom történetét, egészen napjainkig. A bemutatást követően szerény vendéglátásra invitáltuk a túrázókat a plébánia épületébe, amit nagy örömmel fogadtak. A paróchiára átvonulók, befejezésül a "Béke fejedelme" kezdetű éneket hallgathatták meg. A vendéglátást hálás szeretettel köszönték meg, aztán bringára pattantak és Nyíregyháza felé folytatták útjukat.

A gávai Római Katolikus Egyházközségben immár második alkalommal láttunk vendégül külföldi látogatókat. (Első alkalom: Cantemus Kórustalálkozó, Török énekkar, 2012. augusztus 19.) Öröm volt újra megtapasztalni az egyházközség tagjainak áldozatos segítségét és szolgálatát, akik munkával, süteményekkel, szendviccsel és anyagilag is támogatták, hogy kárpátaljai vendégeink megpihenhettek nálunk és minden bizonnyal jó hírünket viszik a határon túlra! Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a délután sikeréhez és öröméhez bármilyen módon hozzájárultak! A felettünk levő Mindenható Isten, sokszorosan fizesse vissza mindenkinek a jóságát és áldozatát!

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)

Vincze József - akolitus

RENDELKEZÉS AZ ADÓ 1+1 %-RÓL

Az idei esztendőben is rendelkezhetünk jövedelemadónk két százalékaról. 1%-át az egyháznak, másik 1%-át pedig civil szervezeteknek ajánlhatjuk fel. Kérjük, támogassa a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát adója egyházi 1%-ával, hogy a legnagyobb hazai keresztény közösség minél többeknek nyújthasson segítő kezét. Hogyan teheti ezt meg? Útmutatást az alább látható bekezdésekben talál, vagy felhasználhatja az itt található rendelkező nyilatkozatot.

- Ha Ön számítógépes programmal vagy kézzel tölti ki az adónyilatkozatát, adóbevallását (önadózó) vagy ha az egyszerűsített (adóhatósági) adóbevallást választotta: töltsse ki az EGYSZA vagy 12EGYSZA jelű lapot és csatolja a bevalláshoz vagy nyilatkozatához. A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011
- Ha munkáltatói adómegállapítást kért: tegye borítékba a kitöltött 12EGYSZA jelű nyomtatványt. A borítékra írja rá saját adóazonosító jelét, majd zárja le és írja alá a ragasztáson átnyúlóan. Adja le a borítékot a munkahelyén legkésőbb május 10-ig. Ha ön már beküldte az adóbevallását, de nem rendelkezett az egyházi 1% -ról: készítse el a rendelkező nyilatkozatait tartalmazó borítékot az előző bekezdés szerint. A borítékot

postán vagy személyesen juttassa el az adóhatóság bármelyik ügyfélszolgálati irodájához május 21-ig. Rendelkezése így az adóbevallástól, illetve a munkáltatói adóelszámolástól függetlenül is érvényes.

A második egy százalék felajánlására figyelmükbe ajánljuk a Katolikus Központi Alapítványt, amely a nehéz anyagi helyzetben lévő, 9-12. osztályos, katolikus vallású középiskolás diákok és főiskolai, egyetemi hallgatók tanulmányait támogatja ösztöndíjjal, immáron több mint tizenöt éve.

Az alapítvány kuratóriumának elnöke Márfi Gyula veszprémi érsek, elnökhelyettese Udvardy György pécsi megyéspüspök.

A Katolikus Központi Alapítvány idén is kéri mindazokat, akik céljaival egyetértenek, hogy ajánlják fel személyi jövedelemadójuk 1%-át a nehéz szociális helyzetben élő katolikus diákok támogatására.

A Katolikus Központi Alapítvány adószáma: 18064632-1-42

LÁMPÁS KERESZTÚT

A gávai Római Katolikus Egyházközségben e nagyböjt végén, egy új keresztútjárásra került sor. Még jóval korábban Sári András Plébános Úr javasolta, hogy érdemes lenne a templom körül tartani egy Szent Keresztút járást. Ezen felbuzdúlva, a hívek összefogása által és Galyas László munkájának köszönhetően elkészült 15 fakereszt. Az előzetes tervek szerint, ezek a kereszték lettek volna felállítva a templom körül, rajtuk a stáció képei és egy mécses. Azonban sajnálatos módon ebbe beleszólt az időjárás. Első alkalommal 2013. március 16-án szerettük volna megtartani a "Lámpás keresztutat", azonban az akkor tomboló áldatlan idő miatt el kellett halasztanunk. Így 2013. március 22-én tartottuk meg, igaz nem a templom körül, hanem a falakon belül. De ugyanúgy sikerült egy szemetgyönyörködítő látványban részesíteni a jelenlévőket. A templomban csak a szentély és a keresztéken lévő mécsesek adták a fényt. Ilyen környezetben vette kezdetét az ájtatosság, melyet Plébános Atya vezetett. Az egyes állomások imádságát, fiatalok és felnőttek imádkozták.

Jóleső érzés volt, hogy ilyen meghitt környezetben sokan vettek részt az imádságban. Remélhetőleg ez az este mindenki számára a lelke üdvösségét szolgálta!

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

KERESZTÚT GÁVAVENCSELLŐN

2013. március 23-án, Virágvasárnap előtti szombaton, immár 10. alkalommal tartottuk meg a községi keresztutat Gávavencsellőn.

Sári András plébános atya a hívek köszöntése és az útvonal ismertetése után, egy nagyon aktuális, és igen elgondolkodtató történetet olvasott fel az összegyűlt híveknek, majd sok kegyelmet kívánt a keresztútra.

Az egyes állomások felolvasásába, és a „keresztthordozásba” is aktívan bekapcsolódtak egyházközségünk hívei. Az egyes stációk között közösen énekeltünk, és imádkoztuk a rózsafüzért.

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét minden nap, és úgy kövessen.” (Lk 9,23)

Varga Melinda

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a **KÉPGALÉRIÁBAN!**

I. FERENC PÁPÁRÓL

Habemus papam! – Fehér füst szállt fel 2013. március 13-án este hét óra után pár perccel a Sixtus-kápolna kéményéből, és megszólaltak a Szent Péter-bazilika harangjai.

Jorge Mario Bergoglio SJ az új pápa

Krisztus 266. helytartója – az eddigi Buenos Aires-i érsek 76 éves. Az első latin-amerikai és az első jezsuita pápa. Tömegközlekedéssel jár, főpapi rezidencia helyett apartmanban lakik, síkra száll a szegényekért. Jorge Mario Bergoglio párbeszédre kész személyiség.

Krisztus 266. helytartója – az eddigi Buenos Aires-i érsek 76 éves. Nevét Jean-Louis Tauran protodiakónus bíboros jelentette be a Szent Péter-bazilika középső loggiájáról. Az új pápa a Ferenc nevet választotta: az első alkalom ez az egyház kétezer éves történetében, csakúgy, mint az, hogy az új pápa a Jézus Társaság tagja.

Jorge Mario Bergoglio 1936. december 17-én született Buenos Airesben, olasz bevándorló munkáscsaládban. Ötgyermekes családban nőtt fel, édesapja Olaszországból vándorolt ki Argentínába, és a vasútnál dolgozott. Vegyipari középiskolát végzett, majd a papi hivatást választotta. A szeminárium elvégzése után, 1958-ban belépett a jezsuita rendbe. Chilében végezte humán tanulmányait, majd 1963-ban visszatért Buenos Aires-be, ahol filozófiából szerzett diplomát a San José egyetemen. 1964 és 65 között irodalmat és pszichológiát tanított Santa Fe a Szeplőtelen Szűzanya intézetben, majd Buenos Aires-ben. 1969-ben szentelték pappá.

1973. július 31-én megválasztották Argentína jezsuita provinciálisának. Ezt a tisztségét hat éven át töltötte be. 1980-tól annak a szemináriumnak a rektora volt, amelyben végzett. 1986-ban Németországban fejezte be doktori tézisét.

1997-ben Buenos Aires koadjutor érsekévé nevezték ki, majd 1998-ban, Antonio Quarracino bíboros halálakor, az argentin főváros érseke lett. 2001-ben kreálta bíborossá II. János Pál pápa. Három vatikáni kongregációnak is tagja, 2005 óta az Argentin Püspöki Konferencia elnöke.

Bergoglio teológiai gondolkodásában inkább mértékletes, kész a párbeszédre. Küzd a társadalmi igazságtalanságok ellen, határozottan kiáll a szegények mellett. Aszketikus hozzáállással viszonyul a világhoz: tömegközlekedéssel jár, nem költözött be a főpapi rezidenciába, s állítólag még ételeit is maga készíti. Sokoldalú: jó szakács, szereti az operát, a görög műveltség barátja, Shakespeare és Dosztojevszkij a kedvenc írója.

Több lelkeségi könyv szerzője. A 2001-es rendes püspöki szinódus főrelátora volt, majd 2005 és 2011 között az Argentin Püspöki Konferencia elnöki tisztségét töltötte be.

Jól úszik, erős, holott gyerekkora óta tudóproblémái vannak. A kevés szavú ember megszólalásainak súlya van a 40 milliós Argentínában, ahol a lakosság 90 százaléka katolikus. Karácsony és húsvét idején Bergoglio felkeresett beteg gyerekeket ápoló kórházakat, fogházakat, megmossa a betegek és foglyok lábát. A közszereplés nem az ő műfaja.

Az új pápa első szavai a hívekhez

Jean-Louis Tauran protodiakónus bejelentése után az új pápa, az argentin jezsuita Jorge Mario Bergoglio, eddigi Buenos Aires-i érsek 20 óra 21 perckor kilépett a Szent Péter-bazilika erkélyére, és köszöntötte a híveket. Az eső ellenére a Szent Péter téren több mint százezen gyűltek össze, és ünnepelték az új pápát.

Bergoglio pápa ezekkel a szavakkal fordult a hívekhez:

Testvéreim, jó estét!

Tudjátok, hogy a konklávé kötelessége, hogy püspököt adjon Rómának. Úgy tűnik, a bíboros testvéreim a világ másik végére mentek el érte, de itt vagyunk. Köszönöm a fogadtatást. A római egyházmegyei közösségnek megvan a püspöke: köszönöm!

Először is imádkozni szeretnék emeritus püspökünkért, XVI. Benedekért. Imádkozzunk érte együtt, hogy az Úr megáldja és a Szűzanya oltalmazza.

A Szentatya ezután elimádkozta a hívekkel a Miatyánkot, az Üdvözlégyet és a Dicsőséget, majd így folytatta:

„Most pedig induljunk el ezen az úton: a püspök és a nép közös útján. A római egyház útja ez, azé a városé, amely a szeretetben minden egyházat vezet. A testvériség, a szeretet, a köztünk lévő bizalom útja ez. Imádkozzunk mindig egymásért, kölcsönösen. Imádkozzunk az egész világot, azért, hogy széles körű testvériség valósuljon meg.

Azt kívánom, hogy ez az út, amit ma elkezdünk az Egyházban, és amelyben engem az itt jelenlévő bíboros helynököm fog segíteni, gyümölcsöző legyen ennek a gyönyörű városnak az evangelizálásában!

Most szeretnék áldást adni, de előbb, előtte szívességet kérek tőletek: mielőtt a püspök megáldaná a népet, azt kérem, hogy ti imádkozzatok az Úrhoz, hogy Ő megáldjon engem: a nép imáját kérem, amely áldást kér püspöke számára. Mondjuk el csendben ezt az imát, a ti imádságotokat értem.”

Ferenc pápa Urbi et orbi áldást adott minden jelenlévő hívőre, majd így búcsúzott tőlük:

„Testvérek, elköszönök. Nagyon köszönöm, ahogy fogadtatok. Imádkoztatok értem, és hamarosan újra találkozunk! Holnap a Szűzanyához szeretnék menni imádkozni, hogy oltalmazza Róma egész városát. Jó éjszakát és jó pihenést!”

Erdő Péter: Ferenc pápa máris példát mutatott

Máris példát mutatott híveinek a megválasztott új katolikus egyházfő a konklávéban részt vevő Erdő Péter esztergom-budapesti érsek értékelése szerint. A vatikáni Szent Péter téren a magyar bíboros Ferenc pápának a bazilika lodzsáján való bemutatkozása után nyilatkozott az MTI-nek.

Mint mondta, az új egyházfő „máris példát mutatott azzal, hogy egyszerű fehér reverendában jelent meg, és kedves, közvetlen stílusban szólt a hívőkhöz”.

A Vatikánból való távozása előtt az esztergom-budapesti érsek azt is elmondta, hogy már a konklávé napjaiban beszélgetett a pápává választott Jorge Mario Bergoglio argentin bíborossal.

„Ez volt a második pápaválasztás, amelyen eddig részt vettem. Emelkedett és jó hangulatban zajlott” - fogalmazott a bíboros. Hangsúlyozta, hogy „a vallásos atmoszféra megteremtésében a Sixtus-kápolna is segített”.

„A konklávé mindenképpen mély élmény nekünk, pápaválasztó bíborosoknak, már csak azért is, mivel az új pápa a közvetlen környezetünkéből kerül ki. A megválasztása előtti órákban beszélgettem Bergoglióval, azt kérdeztem tőle, járt-e már Magyarországon. Azt válaszolta, hogy nem. Ki is javítottam, hogy még nem” - számolt be Erdő Péter. Hozzátette, hogy beszélgetésük témája volt a Buenos Aires-i katolikus egyetem is.

„Nagy öröm az új pápa megválasztása! Az is, hogy Európán kívüli lett az egyházfő. Utoljára az ókorban volt nem európai pápa, akkor afrikai” - hangsúlyozta a magyar bíboros. Kiemelte, hogy Bergoglióval olasz származású vezetője lett az egyháznak, ahogyan „Buenos Aires lakosságának a fele is olasz származású”.

Erdő Péter megjegyezte: Ferenc pápa első mondataiban kijelentette, hogy a világ végéről érkezik: „ez az argentinok sajátos hangulati állapota, úgy érzik, hogy ők élnek a világ legmesszebbi részén”.

„Nem az számít, hogy argentin. Az új pápa szuverén egyéniség. Energikus, és odafigyel mindenkire: velem beszélgetve tudta azt is, milyen magyar papok szolgálnak egyházmegyéjében” - mondta a magyar egyházi vezető.

Hozzáfűzte, hogy az egyházfő első beszédeiben fogja elmondani, mit tart prioritásnak. „Fontos lesz a beiktatásán mondott első hivatalos beszéde” - hangoztatta Erdő Péter.

forrás: Magyar Kurír

EMLÉKEZZ EMBER, HOGY PORBÓL LETTÉL ÉS VISSZATÉRSZ A PORBA

Hamvazószerdával kezdődött a negyvennapos böjt, mellyel a katolikus keresztények Jézus feltámadásának ünnepére készülnek fel. E húsvéti bűnbánati idő kezdetekor régi hagyomány szerint az szentmisén résztvevők homlokára a bűnbánat lelkületének külső jegyeként hamuból keresztet rajzolnak (hamvazkodás).

Hamvazószerda a nevét a nyilvános vezeklés egykori formájától kapta: a vezeklők vezeklő ruhát öltöttek, majd hamuval megszórták őket. A hamu már az ókorban és az Ószövetségben is a semmiség és a mulandóság jelképe volt.

Rómában a böjttel kezdődött a nyilvános vezeklők számára a kanonikus vezeklőidő. A liturgia-könyvekből tudjuk, hogy a tituláris templomokban és a bazilikákban külön pap állt rendelkezésükre, akikhez gyónni mehettek. Súlyos és nyilvános bűn esetén a gyóntató a hívőnek egy hamuval meghintett vezeklőruhát adott át. Ezután a hívőknek a pap által meghatározott kolostorban kellett a gyóntató által kirótt 40 napos vezeklést elvégezniük. Csak ennek végén vették vissza őket Nagycsütörtökön az Egyház teljes közösségébe.

A 10. században aztán eltűnt a nyilvános vezeklés szokása. Ami belőle maradt, az a hamvazkodás ma is szokásos rítusa.

Körülbelül a 11. század végétől ehhez az előző év Virágvasárnapján használt barkaágak elégetésekor keletkezett hamut használják fel. A pap hamvazószerdán (és nagyböjt 1. vasárnapján) ezzel a hamuval rajzol keresztet a hívek homlokára – minden élet mulandóságának emlékeként – e szavak kíséretében:

„Emlékezz ember, hogy porból vagy és porrá leszel”

A Nagyboldogasszony templomban készült fotók megtekinthetőek a Képgalériában!

AZ EGYHÁZ BŰNBÁNATI NAPJAI

Az Egyházi Törvénykönyv (Codex Iuris Canonici) legújabbban a következőképpen szabályozza a böjti fegyelem megtartását hívei körében:

1249. kánon - Isteni törvény folytán minden krisztushívő köteles a maga módján bűnbánatot tartani; hogy azonban mindnyájan egyesüljenek valamilyen közös bűnbánattartásban, bűnbánati napok vannak előírva; ezeken a krisztushívők különösen is törődjenek az imádsággal, gyakorolják a vallásosság és a segítő szeretet cselekedeteit, végezzenek önmegtagadásokat sajátos kötelezettségeiket hűségesebben teljesítve és főként megtartva a böjtöt és a hústilalmat az itt következő kánonok szerint.

A bűnbánati napokon az Egyház megrendüléssel, a vezeklés és hálaadás szellemében emlékezik meg Krisztus kínhaláláról, mely minket bűneink terhétől megszabadított. Csatlakozunk Urunk áldozatvállalásához, hogy saját és mások bűneiért engesztelve kiegészítsük azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéseiből (Kol 1,24). Ugyanakkor erősítjük magunkat, hogy a kísértéseknek könnyebben ellenálljunk.

E napokon különféle önmegtagadásokkal, imádsággal, jócselekedetekkel hozzuk meg saját áldozatunkat. A bűnbánati nap eszközei közül az egyház hagyományai értelmében kiemelkedik a böjtölés: Krisztus engedelmes áldozatában való részvételnek jele egyben a testi ember fölötti uralom jelképe és kiváló fegyvere (Mt 9,15 és 17,20; vö. VI. Pál pápa intelmével).

Bár a keresztény ember egész életét átjárja a bűnbánat szelleme és gyakorlata, az Egyház kijelöl egyes kötelező bűnbánati napokat is, hogy egymást támogatva, a közösség egységében hozzuk meg az illető liturgikus naphoz is hozzá tartozó áldozatot. Ez idő szerint e napok a következők:

Szigorú böjti nap: hamvazószerdán és nagypénteken. (Egyszeri étkezés, melyen kívül még kétszer vehetünk magunkhoz valamit erősítésül; hústól való tartózkodás.)

CIC 1252. kánon - A hústilalom kötelezi azokat, akik tizennegyedik életévüket betöltötték; a böjtt pedig az összes nagykorúakat kötelezi hatvanadik életévük megkezdéséig. A lelkipásztoroknak és a szülőknek legyen azonban gondja arra, hogy a bűnbánat valódi értelmére megtanítsák azokat is, akik fiatal koruk miatt nem kötelesek a böjtre és a hústilalomra.

Hústól való tartózkodás: nagyböjt péntekjein.

Bűnbánati (vezeklési) nap: Az év többi péntekjein. (Böjt vagy más önmegtagadás, irgalmas jócselekedet, imádság.) Nincs böjt (illetve bűnbánati nap), ha kiemelkedő egyházi ünnepet ülünk. Mentésülnek a böjtölés (de nem a bűnbánat egyéb gyakorlatai) alól a nehéz testi munkát végzők, közétkeztetésben részesülők.

1250. kánon - Bűnbánati napok és idők az egész egyházban az év összes péntekjei és a nagyböjt ideje.

1253. kánon - A püspöki konferencia pontosabban is meghatározhatja a böjtt és a hústilalom megtartását, továbbá egészében vagy részben helyettesítheti is a hústilalmat és a böjtt a bűnbánat más formáival, főként a segítő szeretet cse-lekedeteivel és vallásgyakorlatokkal.

Forrás: katolikus.hu

XVI. BENEDEK PÁPA NAGYBÖJTI ÜZENETE

A Szentatya évről évre üzenetet intéz a katolikus hívekhez a nagyböjt kezdetén. Idei levelét XVI. Benedek pápa A szeretetben való hit szeretetet ébreszt címmel fogalmazta meg.

„Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk” (1Jn 4,16)

Kedves Testvéreim!

A nagyböjti időszak a Hit évében értékes alkalmat kínál nekünk, hogy a hit és szeretet kapcsolatáról elmélkedjünk: arról, hogy milyen kapcsolat van az Istenben, Jézus Krisztus Istenében való hit és a szeretet között, amely a Szentlélek működésének gyümölcse és amely vezet minket az Istennek és másoknak való odaadás útján.

1. A hit mint válasz Isten szeretetére

Már az első enciklikámban megfogalmaztam néhány gondolatot, hogy felismerjük, milyen szorosban kapcsolódik egymáshoz e két teológiai erény, a hit és a szeretet. János apostol alapvető megállapításából kiindulva: „Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk” (1Jn 4,16), emlékeztettem arra, hogy „a keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot s ezáltal meghatározott irányt ad. ... Ezek után a szeretet azáltal, hogy Isten előbb szeretett minket (vö. 1Jn 4,10), többé már nemcsak egy 'parancsolat', hanem válasz a szeretetnek arra az ajándékára, amellyel Isten közeledik felénk.” (Deus caritas est, 1.) A hit azt jelenti, hogy minden képességünkkel személyesen ragaszkodunk az ingyenes és „szenvédélyes” szeretet kinyilatkoztatásához, amellyel Isten szeret bennünket, és amely Jézus Krisztusban mutatkozik meg teljesen. A Szeretetistennel való találkozás nemcsak a szívünket, hanem az elménket is bevonja ebbe a válaszadásba: „Az élő Isten megismerése út a szeretet felé, s amikor a mi akaratunk igent mond az Ő akaratára, ez az igen egyesíti az értelmet, az akaratot és az érzelmet a szeretet mindent átfogó aktusában. Természetesen ez egy folyamat,

állandó úton-lét: a szeretet soha nincs 'készen', nincs befejezve" (uo. 17.). Ebből ered, hogy minden kereszténynek és legfőképpen a karitatív tevékenységgel foglalkozóknak szüksége van a hitre, az Istennel való találkozásra Krisztusban, „mely fölébreszti bennük a szeretetet, és megnyitja szívüket a felebarát számára úgy, hogy számukra a felebaráti szeretet már nem egy kívülről rájuk erőltetett parancs, hanem a hitük következménye, mely a szeretetben tevékeny" (uo. 31, a). A keresztény olyan ember, akit meghódított Krisztus szeretete, és ettől a szeretettől ösztönözve – „Krisztus szeretete sürget minket" (2Kor 5,14) – mélyen és konkrétan nyitott a felebaráti szeretetre (vö. uo. 33.). Ez a magatartás mindenekelőtt annak tudatából születik meg, hogy az Úr szeret minket, megbocsájt nekünk, sőt még szolgál is bennünket. Lehajol, hogy megmossa az apostolok lábát, és feláldozza magát a kereszten, hogy Isten szeretetébe vonzza az emberiséget.

„A hit bemutatja nekünk Istent, aki a Fiát adta értünk, és csalhatatlan bizonyosságot ad arról, hogy igaz: Isten szeretet! ... A hit Isten szeretetének befogadása, mely szeretet Jézus kereszten átszúrt szívében nyilvánult meg, és szeretetet hoz létre. Ez az a fény – végső soron az egyetlen –, mely ezt a sötét világot újra meg újra megvilágosítja, és erőt ad nekünk az élethez és a tevékenységhez." (uo. 39.) Mindebből megértjük, hogy a keresztényekre jellemző sajátos magatartás valóban a „a hitben megalapozott és hittel megformált szeretet" (vö. uo. 7.).

2. A szeretet mint a hitben való élet

Az egész keresztény élet nem más, mint válaszadás Isten szeretetére. Az első válasz éppen a hit: ahogyan teljes rácsodálkozással és hálával befogadunk egy rendkívüli, isteni kezdeményezést, mely megelőz és buzdít minket. A hit „igenlő" válasza az Úrral való barátság csodálatos történetének kezdetét jelenti, amely megtölti létünket és teljes értelmet ad neki. Isten azonban nem elégszik meg azzal, hogy befogadjuk ingyenes szeretetét. Ő nemcsak szeret minket, hanem magához is akar vonzani és olyan mélyen átformálni, hogy Szent Pállal együtt azt mondhassuk: már nem én élek, hanem Krisztus él bennem (vö. Gal 2,20).

Amikor teret engedünk Isten szeretetének, hasonlóvá válunk hozzá, részesei leszünk magának a szeretetének. A szeretetére való megnyílás azt jelenti, hogy hagyjuk, hogy Ő éljen bennünk és vezessen minket, hogy Vele és Benne szeressünk, és úgy szeressünk, mint Ő. Hitünk csak így válik valóban tevékenyé a szeretetben (vö. Gal 5,6), és Ő így fog bennünk maradni (vö. 1Jn 4,12).

A hit azt jelenti, hogy megismerjük az igazságot és ragaszkodunk hozzá (vö. 1Tim 2,4); a szeretet pedig azt, hogy az igazságban „járunk" (vö. Ef 4,15). A hit által belépünk az Úrral való barátságba; a szeretet révén pedig éljük és tápláljuk ezt a barátságot (vö. Jn 15,14 köv.). A hit által tudjuk befogadni az Úr és Mester parancsolatát; a szeretet pedig megadja a boldogságot, ha gyakorlatra váltjuk (vö. Jn 13,13-17). A hitben Isten gyermekeiként születünk (vö. Jn 1,12 köv.); a Szentlélek gyümölcseként pedig a szeretet segít, hogy konkrétan kitartóak maradjunk az istengyermekségben (vö. Gal 5,22). A hit által fel tudjuk ismerni azokat az ajándékokat, amelyeket a jó és nagylelkű Isten ránk bíz; a szeretet pedig gyümölcsözteti ezeket (vö. Mt 25,14–30).

3. A hit és a szeretet közötti felbonthatatlan összefonódás

Az eddig mondottak fényében világos, hogy sosem választhatjuk el egymástól hitet és a szeretetet, és sosem állíthatjuk őket szembe egymással. Ez a két teológiai erény erősen összetartozik, és tévedés lenne közöttük ellentétet vagy egyfajta „dialektikát" látni. Egyrésztől ugyanis nagyon korlátozó az a magatartás, amely annyira határozottan a hit prioritására és döntő erejűségére helyezi a hangsúlyt, hogy alábecsüli, és szinte leértékeli a konkrét, karitatív

tetteket, és pusztán általános humanitárius tevékenységnek tekinti azokat. Másrészt viszont az a nézet is korlátozó, amely a szeretet és tevékeny szeretet túlzott felsőbbségét vallja, azt gondolva, hogy a tettek helyettesítik a hitet. Az egészséges lelki élethez szükséges, hogy egyaránt óvakodjunk a fideizmustól és az erkölcsi aktivizmustól is.

A keresztény létünk abban áll, hogy folyamatosan felmegyünk az Istennel való találkozás hegyére, majd onnan leereszkedünk, és magunkkal hozzuk az onnan fakadó szeretetet és erőt, hogy magának Istennek a szeretetével szolgáljuk testvéreinket. A Szentírásban látjuk, hogy az apostolok buzgósága az evangélium hirdetése iránt, amely hitet fakaszt, milyen szorosan kötődik a karitatív gondoskodáshoz, a szegények szolgálatához (vö. ApCsel 6,1–4). A szemlélődésnek és a tevékenységnek – amit valamiképpen Mária és Márta alakja szimbolizál az evangéliumban – az Egyházban egymás mellett kell léteznie és egymást kiegészítenie (vö. Lk 10,38–42). Az elsőbbség mindig az Istennel való kapcsolaté, az igazi evangéliumi megosztásnak pedig a hitben kell gyökereznie (vö. Katekézis és általános kihallgatás 2012. ápr. 25.) Előfordul, hogy a „szeretet” (karitás) kifejezést úgy próbáljuk körülírni, hogy az szolidaritást vagy egyszerű humanitárius segítséget jelent. Fontos azonban emlékeznünk arra, hogy a legnagyobb karitatív tevékenység éppen az evangelizáció, azaz „az Ige szolgálata”. Nincs jótékonyabb, azaz karitatívabb cselekedet a felebarát iránt, mint megtörni Isten Igéjének kenyerét, az evangélium jó hírének részesévé tenni, bevezetni őt az Istennel való kapcsolatba: az evangelizáció az emberi személy legnemesebb és legátfogóbb fejlődését segíti elő. Ahogy Isten szolgája VI. Pál pápa írja a *Populorum Progressio* kezdetű enciklikában: Krisztus hírüladása az emberi fejlődés első és legfőbb tényezője (vö. 16.). Isten irántunk való szeretetének az eredendő, megélt és hirdetett igazsága az, hogy megnyitja létünket ennek a szeretetnek a befogadására és lehetővé teszi az emberiség és minden ember teljes fejlődését (vö. *Caritas is veritate* enciklika, 8.).

Lényegében minden a Szeretetből indul ki, és minden a Szeretet felé törekszik. Isten ingyenes szeretetét az evangélium hirdetésén keresztül ismertük meg. Ha hittel fogadjuk be, megkapjuk azt az első és elengedhetetlen kapcsolatot az istenivel, amely által „bele tudunk szeretni a Szeretetbe”, hogy aztán Benne maradjunk és örömmel tovább adjuk másoknak is.

Szent Pál efezusiakhoz írt levelének egyik kifejezése az, amely talán a legjobban kifejezi a hit és a karitatív tevékenységek kölcsönös viszonyát: „Kegyelemből részesültetek a megváltásban, a hit által, ez tehát nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem tetteiteknek köszönhetitek, hogy senki se dicsekedhessék. Az ő alkotása vagyunk: Krisztus Jézusban jótettekre teremtett minket; ezeket az Isten előre elrendelte, hogy bennük éljünk” (2,8–10). Ebből megértjük, hogy az egész megváltó kezdeményezés Istentől jön, az Ő kegyelméből, a megbocsájtásából, melyet befogadunk a hitben. Ez a kezdeményezés távol áll attól, hogy korlátozza szabadságunkat és felelősségünket, inkább hitelessé teszi ezeket és a karitatív tettek felé irányítja. Ezek nem elsősorban emberi erőfeszítések gyümölcsei, amiből érdem származna, hanem a hitből születnek, a kegyelemből fakadnak, melyet Isten bőségesen felkínál. A hit tettek nélkül olyan, mint egy fa gyümölcsök nélkül: ez a két erény kölcsönösen egymást feltételezi. A keresztény életre vonatkozó hagyományos útmutatásokkal a nagybőjt éppen arra hív minket, hogy tápláljuk hitünket Isten igéjének figyelmesebb és kitartóbb hallgatásával, a szentségekhez járulással, ugyanakkor arra is hív, hogy a bőjt, a bűnbánat és az alamizna konkrét gyakorlásával is növekedjünk a szeretetben Isten és a felebarát iránt.

4. A hit elsőbbsége, a szeretet elsősége

Mint Istennek minden ajándéka, így a hit és a szeretet is ugyanannak az egyetlen Szentléleknek a működéséhez vezetnek vissza (vö. 1Kor 13), ahhoz a Lélekhez, mely bennünk azt kiáltja „Abba! Atya!” (Gal 4,6), és aki azt mondatja velünk: „Jézus az Úr!” (1Kor 12,3) és „Marana tha!”, „Jöjj el, Uram” (1Kor 16,22; Jel 22,20).

A hit, amely ajándék és válasz, úgy ismerteti meg velünk Krisztus igazságát, mint a megtestesült és megfeszített Szeretetet, mint teljes és tökéletesen ragaszkodást az Atya akaratahoz és mint a felebarát iránti végtelen isteni irgalmat; a hit belevési szívünkbe és elménkbe azt a szilárd meggyőződést, hogy ez a Szeretet az egyetlen valóság, amely győz a rossz és a halál felett. A hit arra hív minket, hogy a remény erényével tekintsünk a jövőre, és bizalommal várjuk, hogy Krisztus szeretetének győzelme eljusson a beteljesedésére. A szeretet (karitás) maga léptet be minket Isten szeretetébe, amely Krisztusban mutatkozott meg; e szeretet által tudunk személyesen és egész létünkkel csatlakozni ahhoz az önjárándékozáshoz, ahogyan Jézus teljesen és fenntartások nélkül az Atyának és embertársainak adta önmagát. Kiárasztva bennünk a szeretetet, a Szentlélek részesít bennünket Jézus sajátos odaadottságában: az Atya iránti fiúi és minden ember iránti testvéri odaadásában.

E két erény között fennálló kapcsolat hasonlít az Egyház két alapvető szentsége közötti kapcsolatra: a keresztség és az eucharisztia kapcsolatára. A keresztség (sacramentum fidei) megelőzi az eucharisziát (sacramentum caritatis), azonban arra irányul, amely a keresztény út teljességét jelenti. Ehhez hasonlóan a hit megelőzi a szeretetet, de csak akkor bizonyul igazinak, ha a szeretet koronázza meg. Minden a hit alázatos befogadásából indul ki („tudjuk, hogy Isten szeret bennünket”), de mindennek a szeretet igazságára kell eljutnia („tudni szeretni Istent és a felebarátot”), amely örökké megmarad mint valamennyi erény beteljesedése (vö. 1Kor 13,13).

Kedves testvérek! Ebben a nagybőjti időszakban, amikor a keresztségi és a feltámadás eseményének ünnepére készülünk, amelyben Isten szeretete megváltotta a világot és bevilágította a történelmet, azt kívánom mindnyájatoknak, hogy éljétek át ezt az értékes időszakot, élesszétek fel hiteteket Jézus Krisztusban, hogy belépjétek szeretetáramába, amellyel szereti az Atyát és minden testvérét, akikkel találkozunk életünk során. Ezért imádkozom Istenhez, és kérem mindnyájatokra külön-külön és minden közösségre az Úr áldását.

Vatikán, 2012. október 15.

XVI. Benedek pápa

BETEGLÁTOGATÁS

A Betegek Világnapja (február 11.) alkalmából Varga Istvánné karitás munkatárs meglátogatta a vencesellői egyházközség egyik idős, beteg testvérét. Ica néni nagyon hálás volt a látogatásért.

Az ajándékba adott szentképen a következő ima olvasható:

Irgalmas Istenünk, védelmezz minket, mert gyöngék vagyunk.

A szeplőtelen Istenanya hathatós közbenjárására add, hogy felkeljünk bűneinkből, akik az ő emlékezetét ünnepeljük.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiaid által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön- örökké. Ámen.

A SZENTATYA ÜZENETE A BETEGEK XXI. VILÁGNAPJA ALKALMÁBÓL

„Menj és tégy te is hasonlóképpen” (Lk 10, 37)

Kedves Testvéreim!

1. 2013. február 11-én, a Lourdes-i Szűzanya liturgikus emléknapján az altöttingi Mária-kegyhelyen tartjuk meg ünnepélyes formában a betegek XXI. világnapját. Ez a nap a betegek, az egészségügyi dolgozók, a keresztény hívek és minden jóakarátú ember számára fontos alkalom: „az imádság, a megosztás fontos pillanata, alkalom arra, hogy a szenvedést felajánljuk az Egyházért, meghívást jelent mindenkinek, hogy felismerje beteg testvére

arcában Krisztus szent arcát, aki a szenvedésén, halálán és feltámadásán keresztül vitte végbe az emberiség üdvözítését” (vö. II. János Pál, A betegek világnapjának alapító levele, 1992. május 13, 3.). Ezen a napon különösen közel érzem magam hozzátok, kedves betegek, akik a betegségből és szenvedésből fakadó próbatétel nehéz időszakát élitek meg beteggondozó intézetekben, gyógykezelő helyeken vagy otthonotokban. Mindenkire jussanak el a II. Vatikáni Zsinat atyáinak bátorító szavai: „Nem vagytok magatokra hagyva, és nem vagytok feleslegesek sem: Krisztus hívott meg titeket, az Ő áttetsző képmása vagytok” (Üzenet a szegényeknek, a betegeknek és a szenvedőknek).

2. Hogy kísérjelek Benneteket a lelki zarándokúton, amely Lourdes-ből – a remény és a kegyelem szimbolikus helyéről – az altöttingi kegyhely felé vezet minket, a jó samaritánus alakját szeretném elmélkedésnek javasolni (vö. Lk 10,25-37). Az evangéliumi példabeszéd, amelyet Szent Lukács mond el, a hétköznapi életből vett képek és elbeszélések sorába illeszkedik bele, amelyekkel Jézus meg akarja értetni, hogy Isten végtelenül szeret minden embert, különösen akkor, amikor életében betegség vagy fájdalom van jelen. Ugyanakkor a jó samaritánusról szóló példabeszéd záró szavaival: „Menj és tégy te is hasonlóképpen” (Lk 10, 37), Jézus rámutat arra, hogy milyen magatartással kell valamennyi tanítványának mások felé fordulnia, főleg azok felé, akiknek ápolásra van szükségük. Az Istennel való intenzív imaéleten keresztül az Ő végtelen szeretetéből kell erőt merítenünk, hogy a jó samaritánushoz hasonlóan nap mint nap konkrét figyelem legyen bennünk az iránt, aki testében vagy lelkében megsebzett, aki segítséget kér, legyen az akár ismeretlen és szegény ember. Ez nemcsak a lelkipásztori és egészségügyi dolgozókra vonatkozik, hanem mindenkire, magára a betegre is, aki saját helyzetét megélheti a hit távlatában: „Nem a szenvedés kiiktatása, nem a szenvedés előli menekülés üdvözíti az embert, hanem a képesség, hogy a szenvedést elfogadja, benne érlelődjön, és értelmet találjon benne a Krisztussal való egyesülés révén, aki végtelen szeretettel szenvedett” (Spe salvi kezdetű enciklika, 37).

3. Számos egyházatya a jó samaritánus alakjában magát Jézust látta, a rablók kezére került emberben pedig Ádámot, a saját bűne által megsebzett és eltévelyedett emberiséget (vö. Órigenész homíliája Lukács evangéliumáról XXXIV, 1-9; Szent Ambrus, Magyarázat szent Lukács evangéliumához, 71-84; Szent Ágoston, Beszédei 171). Jézus az Isten Fia, aki jelenvalóvá teszi az Atya szeretetét, amely hűséges, örök, korlátok és határok nélküli szeretet. De Jézus az is, aki „leveti” „isteni öltözékét” („kiüresíti önmagát”), aki leereszkedik isteni „mivoltából”, hogy emberi alakot öltson (vö. Fil 2,6-8) és közelebb kerüljön az ember fájdalmához egészen addig, hogy alászállt a poklokra, ahogy a Hiszekegyben mondjuk, és hogy reményt és fényt hozzon. Nem tartja féltelni való kincsnek azt, hogy Istennel egyenlő, hogy Ő Isten (vö. Fil 2,6), hanem irgalommal telve lehajol az emberi szenvedés mélységébe, hogy a vigasz olaját és a remény borát öntse rá.

4. A Hit éve, amelyet most élünk, kedvező alkalmat jelent, hogy felélénkítsük a szeretetszolgálatot egyházi közösségeinkben, hogy mindenki jó samaritánus legyen a másik felé, a mellette lévő ember felé. Ezzel kapcsolatban szeretnék felidézni néhány személyt az Egyház történetének számtalan alakja közül, akik segítették a betegeket abban, hogy értéket tulajdonítsanak a szenvedésnek emberi és lelki téren. Jelentsenek ők példát és ösztönzést számunkra. A Gyermekek Jézusról és a Szent Arcról nevezett Szent Teréz, a „scientia amoris (szeretet tudománya) szakértője” (II. János Pál, Novo Millennio ineunte apostoli levél, 42), betegségét – amely „nagy szenvedéseken keresztül a halálhoz” vezette – „mély egységben tudta megélni Krisztus szenvedésével” (vö. Általános kihallgatás, 2011. április 6.). A tiszteletre méltó Luigi Novarese, akire sokan még ma is nagyon jól emlékeznek, szolgálata végzése során megértette, milyen fontos a betegekért és a szenvedőkért, illetve velük együtt

imádkozni. Gyakran kísérte őket Mária-kegyhelyekre, különösen a lourdes-i barlangba. A felebarát iránti szeretettől indítva Raoul Follereau a Hansen-kórban (lepra) szenvedő betegeknek szentelte életét a földgolyó legeldugottabb vidékein is, és ő kezdeményezte a leprás betegek világnapjának bevezetését. Kalkuttai Boldog Teréz anya minden napját az eucharisztikus Jézussal való találkozással kezdte, és ezután ment ki az utcára rózsafüzérrel a kezében, hogy találkozzon a szenvedőkben jelen lévő Úrral és szolgálja Őt, főleg azokban, „akiket nem akarnak, nem szeretnek, akikkel nem törődnek”. Mindelsteteni Szent Schäffer Anna is példásan tudta saját szenvedéseit Krisztuséival egyesíteni: „a betegágya ... kolostori cellává vált számára, és a szenvedés misszionáriusi szolgálatot jelentett neki... A napi szentáldozásból erőt merítve, fáradhatatlan közbenjáróvá vált az imádságban, és Isten szeretetét tükrözte vissza sokak számára, akik tanácsot kértek tőle” (Szenttéavatási homília, 2012. október 21.). Az evangéliumból kiemelkedik a Boldogságos Szűz Mária alakja, aki a legnagyobb áldozatig, a Golgotára is követte szenvedő fiát. Ő soha nem veszítette el a reményt, hogy Isten győz a rossz, a fájdalom és a halál felett, és ugyanazzal a hittel és szeretettel tudta átölelni Isten Fiát, amikor megszületett a betlehemi barlangban, és amikor meghalt a kereszten. Az isteni erőben való határozott bizalmát beragyogja Krisztus feltámadása, amely reményt ad a szenvedésben és megújítja a bizonyosságot az Úr közelségében és vigasztalásában.

5. Végül pedig szívből jövő hálámat és bátorításomat szeretném kifejezni a katolikus egészségügyi intézményeknek, a világi társadalomnak, az egyházmegyéknek, a keresztény közösségeknek, az egészségügyi pasztorációban elkötelezett szerzetesi családoknak, az egészségügyi dolgozók és önkéntesek egyesületeinek. Kívánom, hogy mindenkiben növekedjen annak tudata, hogy „az Egyház, amikor bármely emberi életet szeretettel és nagylelkűen fogad – különösen ha az gyengébb és beteg –, manapság küldetésének alapvető feladatát teljesíti” (II. János Pál, Christifideles laici szinódus utáni apostoli buzdítása, 38.).

A betegek XXI. világnapját a Szűzanyára, az Altöttingben tisztelt Kegyelmekek Anyjának közbenjárására bízom, hogy mindig ott legyen a szenvedő emberiség mellett a vigasz és a szilárd remény keresésében. Segítse mindazokat, akik az irgalmasság apostolkodásában részt vesznek, hogy jó szamaritánusokká váljanak testvéreik számára, akik a betegség és szenvedés próbatételén mennek keresztül, és szívből adom apostoli áldásomat.
Vatikán, 2013. január 2.

XVI. Benedek pápa
forrás: Magyar Kurír

GYERTYASZENTELÉS ÉS BALÁZSOLÁS EGYHÁZKÖZSÉGEINKBEN URUNK BEMUTATÁSA A TEMPLOMBAN

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, február 2-án arra emlékezünk, hogy Szűz Mária Jézus születése után negyven nappal, bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban. A találkozás ünnepének is nevezik, mert az agg Simeon és Anna próféta asszony személyén keresztül a gyermek Jézus találkozik azokkal, akik Izrael népéből várták a Megváltó érkezését, és felismerik benne a nemzetek világosságát.

A zsidók törvénye szerint minden elsőszülött fiút Istennek kellett szentelni, illetve megváltani kellett. (Kiv 13,13). Jézust szülei felviszik a templomba, hogy kimutassák törvénytiszteletüket, de nem váltják meg. Ő Istennek szánt áldozat. A gyertya erre is emlékeztet, hiszen önmagát emészti föl. Mária alázatban Fia útján jár. Ő ismeri kiválasztottságát, szüzességét, mégis beáll a többi asszony közé, akiknek szükségük van a tisztulásra. (Lev 12.) Felajánlja a szegények áldozatát „egy pár gerlét, vagy két galambfiókát” (Lk 2,24). Az

ünnepen szentelt gyertya egyértelműen Jézusra utal, akit Simeon minden nemzet számára készített világosságnak nevez. (Lk 2,31)

A szentmise elején azért szenteljük meg az emberi természetünket jelképező gyertyákat, hogy az isteni Fény kiáradjon és eltöltsön bennünket.

Urunk bemutatásának ünneplése már a IV. századtól kezdve általános volt.

A II. Vatikáni Zsinat óta egyértelműen az Úr ünnepei közé tartozik. Ugyanakkor régi hagyomány emlékeztet arra, hogy ez az ünnep Máriáé is. Az ünnep régi nevei között ismeretes: Mária megtisztulása. Mi magyarok most is így nevezzük: Gyertyaszentelő Boldogasszony.

„Mindenható, örök Isten, egyszülött Fiadat ma emberi testünk valóságában mutatták be templomodban. Tisztítsd meg szívünket, hogy méltók legyünk egykor mi is megjelenni előtted. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.”

MEGSZENDELTE ÉLET VILÁGNAPJA

(KÖNYÖRGŐ NAP SZERZETESI HIVATÁSOKÉRT)

Boldog II. János Pál pápa, február 2-át 1997-ben a Megszentelt Élet napjává nyilvánította. A Szentatya elgondolása szerint ez a nap, amelyen Jézust úgy mutatják be, mint a világ világosságát, szép alkalom arra, hogy az Istennek szentelt személyek hálát adjanak az Úrnak meghívásuk ajándékáért. Így az Ő nyomdokain járnak, aki maga a világ világossága.

A szerzetesek az önzetlenség, a másokért való lemondás, az imádság példái. Figyelmeztetnek, hogy semmit se helyezünk Isten, és az Ő Országá elé!

BALÁZS ÁLDÁS, BALÁZSOLÁS

Szent Balázs napján (febr. 3.) két (régebben X, ma Y alakban összekötött) gyertyával adott áldás „torokbetegség és minden más baj” ellen.

Balázst Keleten már a 6. században a torokbaj ellen védő szentként tisztelték, s gyertyát ajánlottak föl gyógyulásukért. Nyugaton a 9. századtól tisztelik. A 12. században: tűntek föl a torokbaj ellen védő áldó könyörgések.

Magyarországon a 16. századtól ismerjük a gyertyaáldást és a balázsáldás könyörgését.

Könyörgés Szent Balázs püspök közbenjárásáért:

Istenünk, aki Szent Balázs püspököt oltalmazó segítségül adtad népednek, kérünk, közbenjárására engedd, hogy földi életünkhöz egészséget és békét, örök életünkhöz pedig irgalmat nyerjünk Tőled!

Krisztus Urunk különféle adományokkal segíti Egyházát, hogy a természetfölötti hit megnövekedjék bennünk. Ajándékai áradását kérjük közös imával:

Adj, Urunk, új szenteket korunknak, akik közvetítik hozzánk irgalmas jószágodat.

Add meg, Urunk, a gyógyulás ajándékát a testi betegségben sínylődőknek.

Add, hogy a lélek egészségét is károsodás és törés nélkül őrizzük.

Add meg a hősiesség ajándékát, hogy a szent vértanúk nyomát követhessük.

Add, Urunk, hogy a szentek és vértanúk között kapjunk helyet az ítélet napján.

Urunk, Jézus Krisztus! Te megígérted, hogy a Benned hívőket jelek és csodák kísérik. Kérünk, Szent Balázs közbenjárására engedd megéreznünk ajándékozó jószágodat, és erősítsd testi-lelki egészségünket. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

A Balázs-áldás könyörgése:

Szent Balázs püspök, és vértanú közbenjárása által szabadítson meg és őrizzen meg téged az Úr a torokbajtól és minden más betegségtől.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

A Balázs áldás egy szentelmény: A szentelmények nagy része áldás, melynek során a Mindenható Isten oltalmát, segítségét kérjük. Az áldást végezheti püspök vagy pap.

Egyházközségeinkben a szertartásokon készült fotók megtekinthetők a Képgalériában.

SZENT CSALÁD JÁRÁS A GÁVAI TEMPLOMBAN

2012. december 23-án a Gávai Római Katolikus Egyházközség immár második alkalommal tartotta meg Munkás Szent József templomában, a Szent Család járást. Egyházközségünkben minden héten hétfőn, Családi Szentségimádást végzünk, ahol a hívek, már november derekán érdeklődtek, hogy a 2012-es esztendőben is lesz-e ez a karácsonyi előtti ájtatosság. Sári András Plébános Úr támogatásával, a hétfői imádkozást követően próbákat tartottunk a Szent Család járás énekeiből, hogy azok minél szebben szóljanak ajkunkról.

A sok próba meghozta gyümölcsét. A karácsony előtti estén, szép számmal gyűltek össze hívek - fiatalok és idősek egyaránt - a templomban. Idén, Egyházközségünk világi elnöke Nánási Sándor és Kedves Felesége Etelka néni voltak azok, akik a Szent Család képét ünnepi menetben, ének kíséretében vitték be a templomba. Közvetlen utánuk gyermekek és szüleik haladtak, majd a hívek. Plébános Atya az oltárnál fogadta a menetet. Az ájtatosság a köszöntő imával folytatódott, amelyet András Atya, mint házigazda imádkozott el. A rózsafüzért gyermekek mondták, az általános iskolástól- a főiskolás korúig. Az énekelt loretói litánia után, Egyházközségünk Plébánosa szentségi áldásban részesítette a jelenlévőket. Az elbúcsúzó ima elimádkozását követően újra ünnepi menetben vittük a Szent Család képét a templom bejáratához, ahol a karácsonyi időben helyet kapott. Az este zárásaképpen Plébános Úr elismerően szólt valamennyi szervező szolgálatáról és kérte, hogy mindenki vigye magával a Szent Család lelkületét, ossza azt szét szerettei között, hogy a karácsonyi ünnepben és azután is az ő áldásuk kísérjen mindenkit. Végezetül a templomban jelenlévőknek emlékül egy Szent Család szentképet nyújtott át.

Hisszük és tudjuk azt, hogy e régi, szép szokás énekeinek és imáinak újbóli felelevenítése azon túl, hogy tovább erősítette az egyházközségi tagokban a jó szándékú összefogást, megerősítette az Isten és a résztvevők közötti szeretetkapcsolatot is.

Az ájtatosságon készült fotók megtekinthetők a KÉPGALÉRIÁBAN!

PÁSZTORJÁTÉK A MUNKÁS SZENT JÓZSEF TEMPLOMBAN

2012. december 24-én a szentesti vigília Szentmise előtt, a hagyományokhoz híven, ismét Pásztorjátékkal idéztek fel egyházközségünk gyermekei Krisztus születésének a történetét. A Pásztorjáték hozzá seígtette jelenlévő, szép számú ünneplőket, hogy lelkiükben igazán ráhangolódjanak az ünnepi Szentmisére és szívükbe tudják valóságosan is fogadni a megszületett Megváltót. A gyermekeknek a szerepet betanította Czomba Gézáne hitoktató. Köszönet érte!

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a KÉPGALÉRIÁBAN!

HONLAP STATISZTIKA

Az esztendő fordulóján, sokan számot adnak az előző évről. Egyházközségi honlapunkkal ezt tesszük most mi is.

Weboldalunk adminisztrációs felületén, a az ecclesia fejlesztői egy statisztikai összegző programot építettek be, amely hasznos és érdekes információkat szolgáltat a honlap adminisztrátorának. Alább ezekből az információkból osztunk meg elemeket a teljesség igénye nélkül.

Honlapunk látogatottsági mutatói, hónaponkénti bontásban:

JANUÁR		FEBRUÁR		MÁRCIUS		ÁPRILIS		MÁJUS		JÚNIUS	
Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.
92	10,7 %	116	26,1 %	141	21,6 %	134	5,0 %	152	13,4 %	170	11,8 %
JÚLIUS		AUGUSZTUS		SZEPTEMBER		OKTÓBER		NOVEMBER		DECEMBER	
Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.	Oldalletöltés	Növ./Csökk.
87	48,8 %	70	19,5 %	161	130 %	114	29,2 %	107	6,1 %	154	43,9 %

Piros és zöld színnel jelöltük, hogy az adott hónap látogatottsági adatai az előző hónaphoz képest százalékosan mennyivel növekedtek vagy csökkentek.

További adatok:

Weboldalunkat már külföldről is rendszeresen látogatják, többek között: Németországból, Romániából, Ukrajnából, Oroszországból, az Egyesült Királyságból, az Amerikai Egyesült Államokból, Kanadából, Alaszkából, de volt látogatás Ausztráliából is.

Egyházközségi honlapunkat legtöbbször Windows vagy Linux operációs rendszerrel rendelkező számítógépekről érték el, de volt már olyan, amikor mobiltelefonnal látogatták meg az oldalt.

Az esetek döntő többségében az ismert kereső programokat használták a látogatók oldalunk eléréséhez, de a gavavencsello.hu oldalról is történt átnavigálás. Azonban sok volt a direkt történő látogatás, amikor már a látogató ismeri a weboldal címét, vagy remélhetőleg kedvenként van elmentve.

Bízunk benne, hogy a 2013-as esztendőben is hasonló vagy jobb látogatottsági adatoknak örülhetünk!

BOLDOGOK A BÉKESZERZŐK

Forrás: www.katolikus.hu

A Szentatya hagyományosan üzenetet küld a híveknek és minden jóakarátú embernek január 1-jén a béke világnapja alkalmából. A 2013-as dokumentumot, amelyet XVI. Benedek Boldogok a békeszerzők címmel tett közzé.

1. Minden új év magával hozza a várakozást, hogy jobb lesz a világ. Ebből a nézőpontból kérem az Istent, az emberiség Atyját, hogy adjon számunkra egyetértést és békét, hogy mindenkinek valóra válhasson a boldog és gyümölcsöző élet iránti vágya.

50 évvel azután, hogy kezdetét vette a II. Vatikáni Zsinat, amely lehetővé tette az Egyház világban végzett küldetésének megerősödését, erőt önthet belénk az a felismerés, hogy a keresztények, vagyis Isten népe, amely az emberek között járva megéli a közösséget Istennel, úgy vesz részt a történelemben, hogy osztozik mindenkivel az örömben, a reményben, a szomorúságban és a gondban! és így hirdeti a krisztusi megváltást és dolgozik a békéért mindenki érdekében.

Korunkat jellemzi a globalizáció, annak pozitív és negatív hozadékaival, ugyanakkor folyamatosak a véres összeütközések és háborús fenyegetések is – éppen ezért van szükség a megújult és közös fellépésre a közjó, minden ember és az ember teljessége érdekében.

Riasztóak azok a feszültségócok és szembenállások, amelyeket a gazdagok és szegények közötti egyre növekvő különbségek idéznek elő, valamint az önző és individualista gondolkodásmód, amit a féktelen pénzügyi kapitalizmus is kifejezésre juttat. A nemzetközi

terrorizmus és bűnözés különféle formái mellett fenyegetők a békére nézve azok a fundamentalista és fanatikus irányzatok is, amelyek kiforgatják a vallás természetének lényegét, amely arra volna hivatott, hogy elősegítse az emberek között a közösséget és a megbékélést.

Ugyanakkor az a számos békekezdeményezés, amelyben bővelkedik a világ, arról tesz tanúságot, hogy az emberiségnek veleszületett hivatása a béke. A békevágy minden egyes emberben alapvető törekvés és bizonyos értelemben egybeesik azzal a vágyunkkal, hogy teljes, boldog és beteljesedett életet éljünk. Más szavakkal, a békevágyunk megfelel az erkölcsi alapállásunknak, vagyis annak a kötelességünknek és jogunknak, hogy törekedjünk a teljes értékű, közösségi és társadalmi fejlődésre, amely része Isten emberre vonatkozó tervének. Az ember létének célja a béke, amely Isten ajándéka.

Mindez arra ösztönzött, hogy Jézus Krisztus ezen szavaiból merítsek a mostani üzenetemhez: „Boldogok a békeszerzők, mert őket Isten fiainak fogják hívni” (Mt 5,9).

Az evangéliumi boldogság

2. Azok a boldogságok, amelyekről Jézus beszél (ld. Mt 5,3-12 és Lk 6,20-23), ígéreteket jelentenek. A biblikus hagyományban a boldogságmondás irodalmi műfaj, amely mindig jó hírt, vagyis evangéliumot hordoz, és egy ígértben csúcsosodik ki. Vagyis a boldogságok nem csak erkölcsi jótanácsok, amelyek betartása megfelelő időpontban – általában a túlvilági életben – ellentételezést von maga után, vagyis nem az eljövendő boldogságra utalnak. A boldogság inkább egy olyan ígért beteljesedését jelenti, amely mindenkire vonatkozik, aki engedi, hogy az igazság, az igazságosság és a szeretet iránti vágy vezesse. Azok, akik rábízák magukat Istenre és az ő ígéreteire, a világ szemében gyakorta naivnak és a valóságtól távolinak tűnnek fel. Jézus viszont éppen azt jelenti ki, hogy ők nem csupán a túlvilági életben, hanem itt is fel fogják fedezni, hogy Isten fiai, és hogy Isten öröktől fogva és mindörökké szolidáris velük. Meg fogják érteni, hogy nincsenek egyedül, mivel Isten azok oldalán van, akik elkötelezik magukat az igazság, az igazságosság és szeretet mellett. Jézus, aki az Atya szeretetének megnyilvánulása, nem habozik följánlani önmagát áldozatul. Amikor befogadjuk Jézus Krisztust, az Isten-embert, egy hatalmas ajándék örömteli megtapasztalását éljük át: a kegyelmi életet, a tökéletesen boldog létezés zálogát. Jézus Krisztus különösképpen a békét adja a számunkra, amely az embernek az Istennel való bizalommal teli találkozásából fakad.

A jézusi boldogság arról szól, hogy a béke egyszerre messiási ajándék és emberi mű. Valóban: a béke előfeltétele a transzcendensre nyitott emberség. A kölcsönös megajándékozás, gazdagítás gyümölcse, amelyet Isten ad számunkra, lehetővé teszi, hogy az ember a többi emberrel és a többi emberért éljen. A béke etikája nem más, mint a közösségiség és az osztozás etikája. Elkerülhetetlenül szükséges ezért, hogy a mai kor különböző kultúrái túllépjenek a pusztán szubjektivisták és pragmatikus elméleti és gyakorlati alapokon nyugvó emberképeken, mert ezek szerint az emberek közötti együttélést egyedül a hatalom illetve a haszon elve mozgatja. Az eszközök céllá válnak és viszont; a kultúra és a nevelés középpontjában pusztán a módszerek, a technikák és a hatékonyság áll. A béke előfeltétele, hogy leküzdjük a relativizmust, és azt a teljes mértékben autonóm erkölcsöt, amely kizárja a természetes erkölcsi törvény elismerését, noha ezt maga Isten írta be minden egyes ember lelkiismeretébe. A béke az emberi együttélés építése az ésszerűség és az erkölcs szerint, olyan alapokon, amelynek mértékét nem az ember, hanem Isten alkotta meg. „Az Úr erőt ad népének, az Úr békével áldja meg népét” – fogalmaz a 29. zsoltár (ld. 11. vers).

A béke: Isten ajándéka és az ember műve

3. A béke az emberi személyiség teljességére vonatkozik és emberségünk egészének tennie kell érte. Béke az Istennel, ha az Ő akarata szerint élünk. Belső béke önmagunkkal, külső béke felebarátainkkal és az egész teremtett világgal. Ez elsősorban azt jelenti, ahogyan ezt Boldog XXIII. János pápa fogalmazta meg a néhány hónap múlva ötven éve kihirdetett *Pacem in terris* enciklikájában, hogy az együttélést az igazságra, a szabadságra, a szeretetre és az igazságosságra építjük.² Ha tagadjuk azt, ami az ember valódi természetét jelenti: azt a képességét, hogy megismerje az igazságot és a jót, végső soron magát az Istent, az súlyos veszélybe sodorja a békét. Az igaz emberkép híján, amelyet a Teremtő a szívébe írt minden személynek, a szabadság és a szeretet értelme beszűkül és az igazságosság gyakorlása is talaját veszti.

Ahhoz, hogy hitelesen építsük a békét, alapvető fontosságú az odafigyelés a transzcendens dimenzióra és az Istennel, az irgalmas Atyával folytatott folyamatos párbeszéd, amelyben az ember kéri a megváltást, amelyet elnyert számunkra Isten Egyszülött Fia. Így lehet képes az ember legyőzni a béke elhomályosításának és tagadásának a csíráját, amely maga a bűn, annak minden formájában: az önzés, az erőszak, a kapzsiság, a hatalomvágy, az intolerancia, a gyűlölet és az igazságtalan társadalmi szerveződések.

A béke megvalósítása főként attól függ, hogy felismerjük: Istenben egyetlen családot alkotnak az emberek. E család, amint ezt a *Pacem in terris* enciklika tanította, olyan interperszonális kapcsolatokból és intézményekből épül fel, amelyeket a közösség elve, a „mi” támogat és táplál. Ez azt jelenti, hogy belső és külső erkölcsi renden alapszik, amelyben őszintén, igazsággal és igazságosan, az emberek kölcsönösen elismerik egymás jogait és kötelességeit. A béke olyan rend, amelyet a szeretet éltet és egészít ki oly módon, hogy magunkénak érezzük a mások szükségait és igényeit, részt adunk javainkból másoknak, és mindinkább kiterjesztjük a világban a szellemi értékeken alapuló közösséget. Olyan rend, amelyet szabadon hoznak létre, olyan módon, amely megfelel a személy méltóságának, aki értelmes lényként felelősséget vállal cselekedeteiért.³

A béke nem álom és nem utópia: meg lehet valósítani. A szemeinknek mélyebbre kell látniuk, a látszat és a jelenségek felszíne alá, hogy felfedezzék a szívekben rejlő pozitív valóságot, hiszen minden ember Isten képére van teremtve és arra kapott meghívást, hogy növekedjen lélekben és hozzájáruljon egy új világ építéséhez. Isten ugyanis, Fiának megtestesülése és az általa végbevitt megváltás révén belépett a történelembe, és így új teremtést és új szövetséget hozott létre (vö. Jer 31,31-34), lehetőséget adva a számunkra, hogy „új szívünk” és „új lelkünk” legyen (vö. Ez 36,26).

Éppen ezért az Egyház meg van róla győződve, hogy sürgetően szükséges újra hirdetnie Jézus Krisztust, a népek valódi fejlődésének és a békének legfőbb alkotóját. Jézus ugyanis a mi békénk, a mi igazságosságunk, a mi kiengesztelődésünk (vö. Ef 2,14; 2 Kor 5,18). Az igazság szerzője, a jézusi boldogság értelmében az, aki a másik javát keresi, testi és lelki értelemben, a jelenben és a jövőben.

E tanításból megérthetjük, hogy minden egyes személy és minden közösség – legyen bár vallási, civil, iskolai vagy kulturális közösség – arra kapott meghívást, hogy munkálja a békét. A béke elsősorban a közjó megvalósítása a különféle közegekben, a legszűkebb közösségtől a legnagyobbig, a nemzettől a nemzetközi és világméretű közösségig. Éppen ezért

vélekedhetünk úgy, hogy a közjó megvalósításának útjai egyben a béke elnyerésére is irányulnak.

A béke szerzői azok, akik szeretik, védik és előmozdítják az életet, annak teljességében

4. A közjó és a béke megvalósításának útja elsősorban az emberi élet tisztelete, annak minden vonatkozásában, a fogantatásától kezdve, fejlődésének minden szakaszában egészen természetes végéig. Azok az igazi békeszerzők tehát, akik szeretik, védik és előmozdítják az emberi életet, annak minden dimenziójában: a személyes, a közösségi és a transzcendens szinten egyaránt. Aki a békét akarja, az nem tűrheti el a merényleteket és bűntényeket az élet ellen.

Azok, akik nem tisztelik kellőképpen az emberi élet értékét és következőképpen támogatják például az abortusz szabadabbá tételét, talán nincsenek tudatában annak, hogy így egy illuzórikus békét tűznek ki célul. A felelősség elől való menekülés lealacsonyítja az embert, s még inkább a védtelen és ártatlan lény megölése, s ebből nem fakadhat béke és boldogság. Hogyan gondolhatja valaki, hogy megvalósíthatja a békét és a népek teljes értelemben vett fejlődését, vagy a környezet védelmét, ha nem örököndünk a leggyengébbek élethez való joga felett, kezdve a meg nem született gyermekeken? Az élet minden fajta megsértése, annak kezdetétől fogva, mindenképpen helyrehozhatatlan károkat okoz a fejlődésben, a békében, a környezetben. Az sem igazságos, ha alattomos módon hamis jogokat és döntéseket foglalnak jogszabályba, amelyek az emberi személyre vonatkozó leszűkítő és relativizáló látásmódon alapulnak, ügyesen alkalmazva kétértelmű kifejezéseket, hogy úgymond jogot adjanak az abortuszra és az eutanáziára, az élethez való alapvető jogot fenyegetve.

A házasság természetes szerkezetét, egy férfi és egy nő kapcsolatát is el kell ismerni és előnyben kell részesíteni azokkal a törekvésekkel szemben, hogy ezt jogilag egyenlővé tegyék gyökeresen más párkapcsolati formákkal. Valójában ezek az irányzatok kárt okoznak a házasság intézményének, hozzájárulnak elbizonytalanodásához, elhomályosítják különleges jellegét és pótolhatatlan társadalmi értékét.

Ezek az alapelvek nem hitigazságok és nem is a vallásszabadság jogának következményei csupán. Ezek az elvek az ember természetébe vannak beleírva, értelmünk révén felismerhetők és így közösek az egész emberiség számára. Az Egyház törekvése ezek megvédésére tehát nem felekezeti jellegű, hanem minden emberhez szól, vallási hovatartozásuktól függetlenül. És e tevékenysége annál szükségesebb, minél inkább tagadják vagy félreértik ezeket az alapelveket, mivel így az emberi személy igazságát sértik meg és mély sebet ejtenek az igazságosságon és a békén.

Éppen ezért az is a béke érdekében való fontos együttműködés, ha a törvényi szabályozás valamint az igazságszolgáltatás szervei elismerik a jogot a lelkiismereti alapon történő ellenállásra olyan törvényekkel és kormányintézkedésekkel szemben, amelyek az emberi méltóságot sértik, mint az abortusz és az eutanázia.

Az alapvető emberi jogok között, a népek békés élete érdekében is, szerepel az egyes személyek és a közösségek joga a vallás szabadságához. A jelen történelmi időszakban egyre fontosabbá válik, hogy ezt a jogot ne csak negatívan értelmezzék – mint valamitől, például kötelezettségektől vagy kényszerektől való szabadságként –, hanem pozitívan is, mint valamire szolgáló szabadságot, különféle területeken: például a saját vallás hirdetésének, tanításának, tanúsításának szabadságaként; vagy olyan nevelési, jótékony vagy ápoló

tevékenység végzésére szóló szabadságként, amelyek megengedik a vallásos elvek alkalmazását; arra szóló szabadságként, hogy az emberek társadalmi szervezeteket hozzanak létre vallási tanításaiknak és intézményes céljaiknak megfelelő szervezeti formában. Sajnos olyan országokban is, amelyek régi keresztény hagyományokra tekinthetnek vissza, egyre gyakoribbak a vallási türelmetlenséghez köthető események, a keresztényekkel szemben és olyan személyekkel szemben is, akik vallásuk azonosító jegeit viselik magukon.

A békeszerző embernek tudatában kell lennie annak is, hogy a közvélemény mind nagyobb hányadában a radikális liberalizmus és a technokrácia elültette a meggyőződést, hogy a gazdasági növekedés elérendő azon az áron is, ha összeomlik az állam társadalmi szerepvállalása és kárát látja a civil társadalom szolidaritási hálójára, akkor is, ha csorbát szenvednek a társadalmi jogok és köteleességek. Nem szabad elfelednünk, hogy ezek a jogok és kötelezettségek alapvető fontosságúak ahhoz, hogy más jogok és kötelezettségek is teljesülhessenek, a civil élet és a politika területén.

A manapság leginkább veszélyben lévő társadalmi jogok és köteleességek között találjuk a munkához való jogot. Ez annak következménye, hogy a munkát és a munkások jogállásának igazságos elismerését mind kevésbé tekintik értéknek, mintha a gazdasági fejlődés egyedül a piacok teljes szabadságától függene. A munkára ezért úgy tekintenek, mint a gazdasági és pénzügyi folyamatok egyik változójára. Ennek kapcsán kiemelem, hogy az ember méltósága, valamint gazdasági, társadalmi és politikai okok is megkívánják, hogy „prioritást élvezzen a munkához jutás, illetve a munka megtartása mindenki számára”.⁴ Ennek a nagyratörő célkitűzésnek az eléréséhez előfeltételként az etikus alapelveken és lelki értékeken alapuló munka megbecsülését kell visszaállítani, hogy ismét úgy tekintsenek rá, mint a személy, a család és a társadalom alapvető javára. Ennek a javunknak velejárója egy kötelesség és egy jog, amely mindenki részéről új és bátor munkapolitikát követel meg.

A béke előmozdítása a fejlődés és a gazdaság új modellje szerint

5. Több oldalról is elismerik, hogy a fejlődés új modelljére van szükség, és a gazdaságra is másként kell tekintenünk. A teljes értelemben vett, szolidáris és fenntartható fejlődés csak úgy, mint a közjó, megfelelő értékrendet kívánnak meg, amely csak úgy hozható létre, ha a végső igazodási pont Isten. Nem elegendő, ha sok eszköz és sok választási lehetőség áll a rendelkezésünkre, bármennyire nagy értékűek is ezek. A fejlődést szolgáló sokféle eszközt éppúgy, mint a választási lehetőségeket úgy kell felhasználnunk, hogy nem tévesztjük szem elől a jobb életet, a helyes magatartást, amely elismeri a szellemi dimenzió elsőbbségét és a közjó megvalósításán fáradozik. Ellenkező esetben mindezen eszközök elvesztik értéküket és csupán újabb bálványok válnak belőlük.

Ahhoz, hogy túlléphessünk a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságon – mely csak még tovább növeli az egyenlőtlenségeket –, olyan személyekre, csoportokra és intézményekre van szükség, akik az életet állítják előtérbe, segítik az emberi kreativitást s még a válság hatására is képesek új gazdasági modellt elképzelni. Az utóbbi évtizedek modellje arra törekedett, hogy maximalizálja a hasznot és a fogyasztást, s ennek háttérében önző és individualista látásmód állott, amely a személyeket annak alapján értékelte, hogy mennyire képesek megfelelni a verseny támasztotta kívánalmaknak. Egy másik nézőpontból ugyanakkor az igazi és tartós sikert csak úgy érhetjük el, ha odaadjuk önmagunkat, intellektuális képességeinket, vállalkozókedvünket, mivel az élhető, vagyis a valóban emberhez méltó gazdasági fejlődés alapelve az önzetlenség kell, hogy legyen, mint a testvériség és az ajándékozás logikájának kifejeződése.⁵ Konkrétan a gazdasági tevékenységben a békeszerző ember az, aki a

közreműködő személyekkel és kollégáival, a megbízókkal és a felhasználókkal a bizalom és a kölcsönösség talaján álló kapcsolatokat hoz létre. Gazdasági tevékenységét a közjó érdekében végzi, munkáját olyan dologként fogja fel, amely túlmutat egyéni érdekein, javára szolgál a kortárs és az eljövendő nemzedéknek. Így munkáját már nem csak saját maga részére végzi, hanem azért is, hogy másoknak méltó jövőt és munkát teremtsen.

A gazdasági élet területén az államok részéről kívánatos, hogy ipari és mezőgazdasági fejlődésükkel kapcsolatos terveik tekintetbe vegyék a társadalmi fejlődést és a demokratikus jogállam kiteljesedését. Alapvető fontosságú és elkerülhetetlenül fontos ezen kívül a monetáris, pénzügyi és kereskedelmi piacok etikus felépítése, hogy stabilabbak, jobban koordináltak és ellenőrzöttek legyenek, s így ne okozzanak kárt a szegényebbeknek. A sokféle békét célzó tevékenységnek – határozottabb módon, mint amennyire máig történt – az élelmiszerválság felé kell fordulnia, amely sokkal súlyosabb, mint a pénzügyi válság. Az élelmiszer-ellátás biztonságának kérdése ismét elsőrendű fontosságúvá vált a nemzetközi politikai szintéren. Ennek oka olyan válsághelyzetek kialakulása, amelyek többek között a mezőgazdasági alapanyagok árának ismételt ingadozásából, egyes gazdasági szereplők felelőtlen magatartásából és a kormányok és a nemzetközi közösség nem megfelelő ellenőrzéséből származott. Ahhoz, hogy szembe tudjunk nézni ezzel a válsággal, a békeszerzőknek az a feladata, hogy együtt, egymással szolidárisan lépjenek fel a helyi szintektől egészen a nemzetközi szintérig azzal a céllal, hogy a mezőgazdaságból élőknek, különösen a vidéki lakosságnak biztosítsák a lehetőséget tevékenységük méltó folytatására, társadalmi, környezeti és gazdasági szempontból is fenntartható módon.

Nevelés a béke kultúrájára: a család és az intézmények szerepe

6. Szeretném hangsúlyozni, hogy a békén munkálkodó személyek feladata örködni a családok és a társadalmi igazságosság felett és dolgozni a megfelelő társadalmi nevelés érdekében.

Senki sem tagadhatja vagy becsülheti le a család meghatározó szerepét, amely a társadalom alapsejtje a demográfia, az etika, a pedagógia, a gazdaság és a politika szempontjából is. Természetes küldetése az élet gondozása: elkíséri az emberi személyeket növekedésük során és rávezeti őket arra, hogy kölcsönösen segítsék és gondozzák egymást. A keresztény család különösképpen is magában hordozza annak a nevelési tervnek a csíráját, amelynek mértéke az isteni szeretet. A család az egyik olyan alany a társadalomban, amely elkerülhetetlenül szükséges a béke kultúrájának megvalósításához. Meg kell védeni a szülők jogát és elsődleges szerepét gyermekeik nevelésében, elsősorban erkölcsi és vallási téren. A családban születnek meg és nevelkednek a békeszerzők, az élet és a szeretet kultúrájának eljövendő munkásai.⁶

A békére nevelésnek ebben a hatalmas feladatában különösen nagy szerep hárul a szerzetesi közösségekre. Az Egyház e nagy felelősség részesének érzi magát az új evangelizáció formájában, amelynek lényege a megtérés Krisztus igazságára és szeretetére, s az ebből következő szellemi és erkölcsi újjászületés az emberek és a társadalom részéről. A Jézus Krisztussal való találkozás alakítja a békeszerzőket azáltal, hogy elköteleződnek egy közösség iránt és túllépnek az igazságtalanságokon.

A béke tekintetében sajátos küldetése van a kulturális intézményeknek, az iskoláknak és az egyetemeknek. Ezeknek nem csupán az a feladatuk, hogy új vezetők (leader) nemzedékeinek képzését szolgálják, hanem az is, hogy megújítsák a nemzeti és nemzetközi közintézményeket. Azáltal is segítséget nyújthatnak, ha szilárd antropológiai és etikai talajon álló tudományos gondolatokat fogalmazznak meg a gazdasági és pénzügyi tevékenységekkel

kapcsolatban. A mai világnak, különösen a politika világának szüksége van új gondolatokra, új kulturális szintézisre, amely túlmutat a technokrata felfogáson és képes összefogni eltérő politikai irányzatokat a közjó érdekében. Ezek az új gondolatok, a pozitív személyes és intézményes kapcsolatok összessége, az egyes emberek és embercsoportok valódi fejlődésének szolgálatában, a valódi békére nevelés alapját jelenthetik.

A békeszerző pedagógiája

7. Végezetül fontos kiemelni a béke pedagógiája előmozdításának szükségességét. Ehhez gazdag belső életre, világos és értékes erkölcsi elvekre, megfelelő magatartásra és életstílusra van szükség. A békével kapcsolatos gondolatok, szavak és gesztusok megteremtik a béke mentalitását és a kölcsönös tisztelet, a becsület és a szívéllyesség légkörét. Ezért meg kell tanítani az embereknek, hogy szeressék egymást és a békére törekedjenek, ne pusztán toleranciával, hanem jó szándékkal forduljanak egymás felé. Az alapvető buzdítás lényege: „nemet mondani a bosszúra, elismerni hibáinkat, elfogadni a bocsánatkérést és végül megbocsátani”,⁷ hogy a tévedéseket és a sértéseket el lehessen ismerni az igazságban és együtt lehessen haladni a kiengesztelődés irányába. Ehhez az kell, hogy elterjedjen a megbocsátás pedagógiája. A rosszat ugyanis a jóval lehet legyőzni és az igazságosságot úgy leljük meg, ha követjük az Atyaistent, aki szereti minden gyermekét (vö. Mt 5,21-48). Ehhez a munkához idő kell, mert feltételez egy lelki fejlődést, a magasabb rendű értékek irányában történő nevelést és az emberi történelemtől alkotott új képet is. El kell vetni azt a hamis békét, amely csak e világ bálványait nyújtja, el kell kerülni a vele járó veszélyeket. A hamis béke egyre érzéketlenebbé teszi a lelkiismeretet, önmagunkba fordulást és közönybe fulladó életet eredményez. Ezzel szemben, a béke pedagógiájának következménye a tett, az együttérzés, a szolidaritás, a bátorság és a kitartás.

Jézus a maga életében megtestesíti ezeket a magatartásformákat, egészen a teljes önátadásig, „élete elvesztéséig” (vö. Mt 10,39; Lk 17,33; Jn 12,25). Megígéri tanítványainak, hogy előbbutóbb abban a rendkívüli felfedezésben lesz részük, amelyről kezdetben beszéltünk, vagyis megértik, hogy a világban jelen van az Isten, Jézus Istene, aki teljes mértékben szolidáris az emberekkel. Ebben a szövegösszefüggésben szeretnék emlékeztetni arra az imádságra, amellyel azt kérjük Istentől, hogy tegyen minket az ő békéjének eszközévé, hogy elvigyük a szeretetet oda, ahol gyűlölet uralkodik és az igaz hitet oda, ahol kétség honol. A magunk részéről, Boldog XXIII. Jánossal együtt azt kérjük Istentől, hogy világosítsa meg a népek vezetőit, hogy amellet, hogy munkálkodnak a polgárok méltó jólétén, védelmezzék a béke értékes ajándékát. Ébressze fel mindenkiben az akaratot, hogy túllépjenek azokon a gátakon, amelyek elválasztják egymástól az embereket, megerősítsék a kölcsönös szeretet köteleit, megértsék a többi embert és bocsássanak meg azoknak, akik sértéseket okoztak. Adja meg, hogy az ő kegyelme révén a Föld minden népe testvérré legyen, és virágozzék és mindörökké uralkodjék közöttük a hön áhított béke.

Ezzel az imával kívánom mindenkinek, hogy a béke valódi munkálója és építője legyen, hogy az emberek világa növekedjen a testvéri egyetértésben, a jólétben és a békében.

XVI. Benedek pápa

KETTŐS ÜNNEP A GÁVAI EGYHÁZKÖZSÉG BEN

2012. december 9-én, Advent III. vasárnapján kettős ünnepet ültek a gávai római katolikus hívek. A nemrég megkezdődött Hit Éve alkalmából, az Egyházmegyénkben zarándokkereszt indult útjára, mely által az egyes egyházközségekben való jelenlétével a rá tekintő emberekben a hitet kívánja erősíteni.

A gávai Egyházközségben ünnepi lélekkel fogadtuk a zarándokkeresztet. A Szentmise "nagy" bevonulással vette kezdetét. A menet elején egyházközségünk férfi tagjai vitték be a Munkás Szent József templomba a keresztet. Sári András Plébános Atya bevezető gondolataiban kérte a jelenlévő híveket, hogy hittel tekintsenek eme keresztre, amelyen egykor Krisztus a világot megváltotta.

A hitünk megvallását, ezúttal más formában végeztük el. Egy kibővített, elmélkedő hitvallási formában tettük ezt meg, 11 egyházközségi hívő által, akik vállalták, hogy azt felolvassák.

A Szentmise végén, a jelenlévők még megtekinthették a zarándokkeresztet, melyet ezt követően a vencesellői Nagyboldogasszony templomba szállítottak át.

Hitünk megerősítése után egy "öreg vendég" érkezett egyházközségeink gyermekeihez. December 6-án ünnepli az Egyház Szent Miklós püspök ünnepét, aki titkos jótéteményeiről lett híres. A gávai Egyházközségbe is ellátogatott, mert - elmondása alapján - úgy hallotta, hogy itt is jó gyermekek vannak. A gyermekek versekkel köszöntötték a Mikulást, aki kérte tőlük, hogy továbbra is legyenek jók, fogadjanak szót a szüleiknek és tanáraiknak. A gyerekek erre ígéretet is tettek, majd a Mikulás csomagokkal ajándékozta meg őket.

Az eseményen készült fotók megtekinthetők a [KÉPGALÉRIÁBAN!](#)